

DE TREFFER

SEIZOEN 2012/2013

CLUBBLAD



GOOS
COMMUNICATIEMAKERS

nic visser
kantoorwereld

PLUS
VERGEER

FACET
Accountants en Adviseurs

aan de afdeling van
c.spek **SPEK**
BOUW EN VERBODEN

Radder
HORECA TOTRAIL



VVSPRIT.NL

OUDERKERK A/D IJSSEL



SPORTPARK OUDERKERK

Postadres: Postbus 703 | 2920 CA Krimpen aan den IJssel
Bezoekadres: Sportlaan 3 | 2935 XX Ouderkerk aan den IJssel
T 0180 - 681607 | E info@vvspirit.nl | I www.vvspirit.nl

ING Bank: 586087 | Rabobank: 3519.68.202

HOOFDBESTUUR:

Henk Lammertse	Voorzitter	T: 06 - 23966776
Willem Visser	Secretaris	T: 0180 - 683043
Theo van Zwienen	Penningmeester	T: 06 - 54334430
Jan Hendrik Neet	Commissaris Technische Zaken	T: 06 - 51570713
Marc Advocaat	Commissaris Jeugd	T: 06 - 11368486
Sandra Kooij	Wedstrijdsecretaris Senioren	T: 0180 - 684448
Ina van Duijvendijk	Commissaris Nevenactiviteiten	T: 0180 - 682072

JEUGDBESTUUR:

Harry Spreeuwenberg	Jeugdvoorzitter	T: 06 - 21534284
Bas Jonker	Technisch jeugdcoördinator	T: 06 - 51460578
Peter van der Veen	Wedstrijdsecretaris A-junioren	T: 06 - 50252217
Marc Advocaat	Wedstrijdsecretaris B+C-junioren	T: 06 - 11368486
Bart Jan de Jong	Wedstrijdsecretaris D-pupillen	T: 06 - 20208112
Ronald Boertje	Wedstrijdsecretaris E-pupillen	T: 06 - 20484524
Cor van Hoff	Wedstrijdsecretaris F-pupillen & Ukken	T: 06 - 33731480

AFZEGGINGEN: (vóór donderdag 19.30 uur bij je aanvoerder! Uitzonderingen bij:)

Wim Spek	Spirit 1 t/m 4	T: 06 - 10833739
Sandra Kooij	Spirit 5 t/m 10	T: 0180 - 684448

Afzeggingen jeugd vóór donderdagavond 19.30 uur bij desbetreffende wedstrijdsecretaris.

OVERIGE COMMISSIES:

Marc Bos	Hoofd Jeugdopleiding	T: 06 - 57344005
Jan de Jong	Aanspreekpunt bar en keuken	T: 06 - 42451737
Dirk van Duijvendijk	Aanspreekpunt werkploeg	T: 06 - 23334968
Ina van Duijvendijk	Actiecom. Senioren / Gevonden voorwerpen	T: 0180 - 682072
Sandra Kooij	Actiecom. Jeugd / Ledenadministratie	T: 0180 - 684448
Gert Visser	Consul / Planning velden	T: 0180 - 523336
Marco Mackenbach	Scheidsrechters	T: 06 - 23196310
Roland Amoureux	Waarden en normen	T: 06 - 51278245
Eric de Vendt	Spirit sfeer team	T: 06 - 21507202
Erwin Spek	Clubfotograaf	T: 06 - 42255561
René Bitter	Webmaster & PR	T: 06 - 24210429
Jeffrey van Vuuren	Eindredactie clubblad	T: 06 - 42235889
Richard van der Waal	Sponsorcommissie / Fanshop	T: 06 - 51146987

Wilt u een iemand een mail sturen, kijk dan even op www.vvspirit.nl onder het kopje clubinfo en dan vervolgens organisatie. Hier kunt u alle mailadressen terugvinden.

CONTRIBUTIE PER 1 JULI 2012: (incl. Bondskosten)

• Senioren	€ 156,00
• Jeugdliden	€ 121,00
• Ukkenvoetbal	€ 70,00
• Rustende leden	€ 45,00
• Donateurschap met clubblad	€ 35,00
• Donateurschap	€ 30,00

Opzeggingen lidmaatschap bij de Algemeen Secretaris:

Willem Visser, Essenlaan 11, 2935 SN Ouderkerk a/d IJssel of via administratie@vvspirit.nl

COMMENTAAR:

Linkspoten zijn over het algemeen creatieve spelers, vertelt René Groen verder op in De Treffer in het interview dat we met hem hielden.

Als die stelling juist is dan kan het bijna niet anders of onze redactie is linksbenig. Met zijn allen hebben we in ieder geval onze creativiteit de vrije loop gelaten. Vaste items keren ook dit seizoen weer terug, aangevuld met enkele verrassende nieuwe stukken. Met als gevolg deze nieuwe, mooie editie van De Treffer.

Veel leesplezier!

De redactie

INHOUD:

Van de voorzitter	4
Medisch (ver)antwoord	5
TISS René Groen	9
Legendarische linkspoten	14
Topscoreurs / Assists v.v. Spirit	17
Sportvrienden	18
Oproep redactieleden clubblad de Treffer	21
De oude doos	22
Zo vader, zo zoon én zo opa!	26
Zij over... Hij over...	28
Infiltreren	30
Nieuws uit de bestuurskamer	31
Wessel Dammers... dromen over De Kuip	35
Buitenspel	39
Pupillen van de week	40
Waarden en Normen	43
Van onze clubfotograaf: Erwin Spek	44
Bekerwedstrijden seizoen 2012-2013	47
Minst gepasseerde keeper v.v. Spirit	47
Competitieoverzicht jeugd v.v. Spirit	48
De Harde Kern	51
Sponsors met een warm hart voor Spirit	52
Wist u dat...	53
ING Bank kiest voor Spirit	53
Op 5	54

Van de voorzitter

Op het moment dat u deze Treffer in handen krijgt is de winterstop al begonnen. Zo snel gaat het dus: op het ene moment schrijf je in je voorwoord dat je hoopt dat het weer een sportief, gezellig en succesvol seizoen mag worden, niet heel veel later is het halve seizoen al weer voorbij en gaan we ons al weer bezinnen over het volgende seizoen.

Zoals al eerder opgemerkt staat onze vereniging niet stil. Dat merken we aan alle kanten. Organisatorisch gebeurt er veel (ook veel onzichtbare zaken) en in onze faciliteiten zien we nu bijna wekelijks vernieuwingen. En het is nog niet over. Ook tijdens de winterstop zullen er weer diverse zaken aangepakt worden en zal een ieder (althans: bijna iedereen) in januari weer positief verstand staan wat de mensen weer gerealiseerd hebben. Aan die kant zit het wel goed.

Wat mij wel zorgen baart is de sportieve kant. De prestaties van ons 1e elftal blijven achter bij de verwachtingen, er zijn zeer veel blessures, waardoor het 2e weer veel mensen moet afstaan, en ook het 3e lijkt het moeilijk te krijgen. Wat daarbij opvalt is dat ik steeds meer mensen op relatief jonge leeftijd over stoppen hoor praten. Ik ben me er absoluut van bewust dat we in een andere tijd leven, maar het zou zo fijn zijn dat net als vroeger de Bassen van Herk en Adrie Vissen van deze wereld gewoon lekker doorvoetballen in 1, en later rustig aan afbouwen in Spirit 2 en 3. Om hun ervaring over te dragen op de nieuwe generatie, die er nu veelal alleen voor staat. Ik ben ervan overtuigd dat mede hierdoor wij altijd de beschikking hadden over een sterke basis (Spirit 1,2 en 3), hetgeen de prestaties van ons vlaggenschip ten goede kwam.

Het bestuur doet er veel aan deze basis goed te verzorgen. De faciliterende zaken voor de A-selectie en de upgradering van de B-selectie dienen uiteindelijk om het voetballen in een Spirit-selectie zo aantrekkelijk mogelijk te maken. Wij betalen geen spelers, maar wij zorgen er wel voor dat ze zich thuis voelen, de ruimte krijgen voor hun persoonlijke ontwikkeling, de trainings- en kleding-faciliteiten in orde zijn en zo nu en dan ook nog eens iets extra's kunnen doen. Het blijft dan altijd jammer dat je in de streek jongens zie voetballen die door ons opgeleid zijn, en die, om wat voor reden dan ook, hun heil ergens anders zoeken. En helemaal wanneer je dan hoort dat het "bij Spirit allemaal toch wel erg goed verzorgd was". Tegen die jongens zou ik willen zeggen: kom lekker terug, en geniet van de mooiste club van de regio.



De inspanningen om de faciliteiten rondom de club allemaal nog beter te maken, hebben er toe geleid dat er al langere tijd onderhandelingen met het gemeentebestuur gaande zijn over de vervanging van de kunstgras mat van Veld 2, en de vervanging van Veld 1 door een kunstgrasveld. Gezien de economische omstandigheden geen gemakkelijke onderhandelingen kan ik u vertellen. Toch denken wij, mede door de fijne samenwerking met het college, mogelijkheden te hebben gevonden waarbij e.e.a. toch realiseerbaar lijkt. Ik zeg er bewust bij "lijkt" want uiteraard zijn er nog een aantal hordes te gaan. Zo hebben we in 1e instantie de gemeenteraad die op 20 december beslist of we op de met het college ingeslagen weg door mogen gaan. Tevens zullen we uiteraard dan ook een buitengewone Algemene Ledenvergadering bijeenroepen, omdat er over veel geld gepraat wordt. Wanneer in beide organen positief beslist wordt gaan we kijken of we de financiering rond kunnen krijgen (een groot deel zal toch voor rekening van onze vereniging komen) en hoe we hierin alternatieve financieringsbronnen kunnen inzetten. Het leuke is dat er zich nu al spontaan mensen aanmelden met allerlei ideeën om straks het gat zo klein mogelijk te maken. En kijk Daar kan IK nou van genieten. Omdat ik weet dat wanneer deze zaken straks allemaal goed zijn ingevuld, de prestaties van onze selectie-elftallen vanzelf beter worden. We zijn toch immers de mooiste club van de Krimpenerwaard.

Met sportieve groet,
Henk Lammertse



Medisch (ver)antwoord

Beste Spiritleden,

Leuk om deze rubriek nu zo vorm te geven dat jullie zelf vragen mogen stellen die ik, voor zover lukt, probeer te beantwoorden. Er is alweer een tijd voorbij gegaan met de nodige transfers waaronder ook mijn persoon. Tegenwoordig ben ik naast mijn praktijk namelijk werkzaam voor Jupilerclubs FC Oss en FC Eindhoven.

Ik zie jullie denken zou het met Willem te maken hebben dat clubs vaak in de onderste regio's van de competitie te vinden zijn? Gelukkig zien we spelers individueel wel ontwikkelen, naast deze transfers is er ook goed praktijk nieuws. Wij zijn namelijk toegetreden tot het NOC NSF, als olympisch steunpunt in de regio Zuid Holland. Hier zijn we erg trots op. Goed, over naar de vragen. Deze keer zijn het er twee.

In de huidige tijdgeest wordt de consument (= voetballer) steeds mondiger en heeft dus ook een mening over het al dan niet kunnen spelen na een blessure. Willem: vind jij dat een voetballer kan bepalen (hij voelt het tenslotte) of hij speelklaar is of moet de verzorger/arts deze beslissing nemen?

Eerst moeten we even twee type blessures uit elkaar halen. De blessure waarbij de schade overduidelijk is, bijvoorbeeld een fractuur, scheuren van banden in de knie of enkel of een spierscheur. Met daarnaast de minder duidelijke blessures bijvoorbeeld verrekking van banden in knie of enkel, spierverrekkingen, gewrichtskneuzingen, vage pijntjes etc.

Blessures zijn altijd te duiden volgens een patroon van tekens (wat je kan zien) en symptomen (wat een speler je verteld). Bij het eerste type blessure is het vaak zo dat een lid van de medische staf bepaalt je kan niet meer spelen, de voetballer zelf zal hier echter weinig tegen inbrengen omdat het letsel dusdanig groot is dat te zien is dat er flinke schade is, door bijvoorbeeld een röntgenfoto, echo of dusdanige pijn die er op duidt dat het mis is. Het tweede type blessures is het type waarbij discussie zou kunnen ontstaan, hier is de schade of beschadiging namelijk veel minder duidelijk. Laten we ons even op het tweede type toespitsen.

Uit bovenstaande keuzes over wie kan beslissen of je speelklaar bent kan ik geen geschikte keuze maken. Mijn mening is namelijk dat het in samenspraak moet gaan. Een arts of lid van de medische staf is namelijk een adviseur en geen bestuurder van de voetballer en trainer. Ethisch gezien mag hij niet beslissen over iemand maar mag wel zijn expertise gebruiken om iemand te adviseren bepaalde keuzes te maken. Iedereen heeft namelijk recht op autonomie, zelfbeschikkings-

recht. Moeilijke woorden allemaal maar even voor de jeugd, het komt er op neer dat je vanaf de volwassen leeftijd zelf mag beslissen wat je met je lichaam doet.

Echter is het niet altijd slim om een wedstrijd te gaan spelen omdat je bijvoorbeeld kans loopt op het opnieuw maken van schade en daarmee je hersteltijd verlengt en dus je team benadeelt. Een lid van de medische staf kan dan de speler en de trainer adviseren niet te spelen of maar een beperkt aantal minuten. Dit doet hij op basis van opgedane kennis over hersteltijden, ernst van schade, belemmeringen voor herstel etc. Hierdoor kunnen zij een goed oordeel geven over de mogelijkheid om te spelen.

De medische staf kan echter niet zonder de speler, de speler geeft namelijk informatie over wat hij voelt en wanneer hij iets voelt. De speler laat zien wat hij kan en waarbij het mis gaat. Echter wil een speler altijd heel graag voetballen, en is meestal niet heel zuinig op zijn lichaam. Eigenlijk denkt een voetballer dan vooral aan zichzelf i.p.v. het teambelang, wat ook logisch is, iedereen wil voetballen. Hierdoor vertroebelen de symptomen soms wel eens. Soms houden spelers zelfs bewust dingen achter voor de medische staf, ook op het hoogste niveau gebeurt dit. Hiervoor moet hij vaak in bescherming genomen worden door trainers en of medische staf. Wanneer een speler weer wat hard kan lopen en een paar keer tegen een bal aan geschopt heeft, denkt men vaak dat ze weer kunnen spelen. Echter is een wedstrijd 90 minuten en vaak veel intensiever dan een trainingsvorm. Dit soort afwegingen moeten altijd meegenomen worden door de medische staf.

Soms heb je trainers die helemaal niets ophebben met een medische staf, en zelf denken dat ze dokter en fysiotherapeut tegelijk zijn. Vaak laten zij een speler

toch spelen met de nodige risico's die daar bij horen. Soms gaat het goed, en dan hoor je iedereen roepen, zie je nou wel. Maar een medische staf is er om een goede balans te vinden tussen risico's en gezondheid. Met gezondheid dient niet gegokt te worden. Als je een goede medische staf bezit is het als het goed is zo dat er genoeg kennis in huis is om en de speler en de trainer te overtuigen van het feit dat iemand niet kan spelen. In de ideale situatie gaat dit altijd in overleg.

Voeding en drinken voor een wedstrijd/training. Sommige voetballers zie je vlak voor een training een kop koffie drinken anderen komen zonder te eten naar een training. Welke gevolgen kan dit gedrag hebben voor een voetballer? Wat is jou advies voor een A-selectiespeler m.b.t. eten en drinken voor een wedstrijd, hierbij ook graag de tijd betrekken?

Als je een reis wilt maken naar Parijs en je weet dat dit 500 km is dan wil je voor genoeg km benzine in je tank hebben. Heb je minder in je tank dan weet je dat je de reis niet gaat halen. Eten bevat brandstof, heel simpel. Iemand die zonder ontbijt aankomt bij een wedstrijd, is echt heel verkeerd bezig. Ongeacht op welk niveau er gespeeld wordt. Je hebt een beperkte suikervoorraad en die dient gevuld te zijn. Met je suikervoorraad speel je met name voetbal. Wanneer deze op is ga je over op vetzuurverbranding, je reserves. Je kan met deze energie bron veel minder intensief bewegen, denk maar aan een marathon die kan je niet sprintend uitlopen. Voetbalwedstrijden bestaan uit gemiddeld 250 sprints van 20 meter, dus op je suikers. Consequenties hiervan kunnen zijn dat je voorbij gelopen wordt, niet meer snel genoeg reageert of het tempo van de wedstrijd niet meer aankan. Dit is niet perse heel duidelijk te merken of te zien. Een buitenstaander zegt misschien: 'Hij is niet in vorm, of hij oogt niet fit'. Een speler zelf kan zichzelf vermoeid voelen. Je gaat er dus gewoon slechter door presteren.

Voor voetbal geldt dat je met een goed ontbijt al een heel eind komt. Het moet niet te zwaar verteerbaar zijn, maar wel voldoende energie geven. Je lichaam heeft namelijk ook tijd nodig om het voedsel om te zetten in bruikbare energie, verteren. Soms is het daarom handig om vrijdag al goede voeding tot je te nemen zodat het lichaam de tijd krijgt om voldoende energie op te slaan. Bij sporten als hardlopen en wielrennen is dit een must, het zogenaamde koolhydraten stapelen.

Drinken is daarnaast enorm belangrijk. Dehydratie van 2% ten opzichte van je lichaamsgewicht, dus de tekortkoming van vocht geeft een prestatiedaling van 20%. Wordt dit percentage 4-6% dan daalt je kracht en uithoudingsvermogen mogelijk met 40%. Water is een belangrijke hulp bij het op peil houden van je lichaamstemperatuur. Via zweten raken wij warmte kwijt. Wanneer dit niet lukt loopt je temperatuur op. Een te hoge lichaamstemperatuur doet de prestaties ook fors dalen. Komt deze temperatuur boven de 42 graden dan kan men zelfs overleiden. Hier zijn voorbeelden van te noemen bij de vierdaagse. Het op peil houden van je vochthuishouding is dus essentieel. Naast je fysieke prestaties hangt de prestatie van je hersenen ook samen met de aanwezigheid van water. Er zijn onderzoeken gedaan bij groepen mensen die tentamens moesten doen met en zonder water te drinken. Personen die water dronken presteerde aanzienlijk beter.

De graadmeters die ik als lid van een medische staf gebruik hangen af van de temperatuur van het weer, maar als we uitgaan van een niet te warme dag is het een halve liter water, met of zonder toevoeging van energieleverende poeders. Men start een uur voor de wedstrijd met innemen. Het liefst niet te koud water met eventuele toevoegingen, omdat het opwarmen van deze dranken door je lichaam ook weer energie kost. Daarna in de warming up en net voor de wedstrijd naar behoefte nog kleine slokjes nemen uit een bidon of twee plastic bekertjes. Ik werk ook vaak met supplementen en huis tuin en keuken middelen dit is echter het geheim van de smid, hiervoor en voor uitgebreider voedingsadvies kan je altijd advies bij mij vragen.

Willem van Rij

Fysiotherapeut, Docent fysiotherapie HRO,
Sportfysiotherapeut, Hersteltrainer, Mental Coach



TOPFYSIOTHERAPIE®
In vertrouwde handen

www.topfysiotherapiekrampen.nl

Sportfysiotherapie | Fysiotherapie | Oedeemtherapie
Dry-Needling | Echografie | Topsportbegeleiding



Tiss | René Groen

Van voor naar achter van links naar...

"Als ik heel eerlijk ben, speel ik het liefst op 10"

De test werkt als volgt: wanneer iemand met zijn of haar rug naar je toe staat en je geeft hem of haar onverwacht een duwtje in zijn of haar rug dan stapt de persoon in kwestie altijd met zijn of haar goede been naar voren, zo lees ik op internet. Die hypothese kan al na twee minuten de prullenbak in. Nou ja, hij wordt in ieder geval direct door René Groen (29) ontkracht. De Krimpenaar, linkspoot pur sang, vertelt dat hij de test kent, maar dat deze bij hem het tegenovergestelde resultaat geeft. "Ik stap dan toch echt met mijn rechterbeen naar voren," onthult Groen. "En schrijven doe ik ook met rechts," vervolgt hij. En tennis? "Rechts. Volleybal? "Rechts!" Tafeltennis, vraag ik nog, terwijl ik het antwoord eigenlijk al weet. "Rechts." Hoe kan dat? "Ik heb geen idee," zegt Groen. "Mijn vader heeft me verteld dat ik, zodra ik tegen een bal aan begon te trappen, dat met links deed. Ik ben een uitzonderlijk geval he," lacht hij. Dat is de rechtshandige linkspoot zeker. Op donderdag, twee dagen voor de belangrijke wedstrijd tegen NSVV, praat ik met Groen over zijn voetballoopbaan. Over hoe hij van linksbuiten, linksback werd. Over hoe hij van linksback een nummer tien werd en over zijn huidige rol, die van laatste man. "Nee, die had ik niet aan zien komen."

"Een superbelangrijke wedstrijd," merkt Groen op als ik hem naar de confrontatie met NSVV vraag. "Als we nog iets willen dit seizoen, dan moeten we winnen," concludeert hij. Een alles-of-niets-wedstrijd? "Dat is misschien wat voorbarig, maar het scheelt niet veel. Als je wilt aansluiten bij de middenmoot dan moet je drie punten pakken, anders haak je af." Het kan verkeren. Spirit dichtte zich voorafgaand aan het seizoen goede kansen toe op een top 5-notering, maar heeft zichzelf in een lastige positie gemanoeuvreed in het eerste gedeelte van het seizoen. Toegegeven, de competitie-jaargang is nog jong, maar zo had toch niemand het voor ogen. Hoe komt dat?

"Dat vind ik moeilijk te zeggen," reageert Groen. "We hebben in tegenstelling tot vorig seizoen te maken met behoorlijk wat blessures. Daarnaast maken we het onszelf niet echt makkelijk door heel veel kansen te missen. Maarja, dat kunnen we na iedere wedstrijd wel blijven zeggen, dat heeft toch ook gewoon met een stukje kwaliteit te maken." En met een gebrek aan scherpste? "Iedere wedstrijd spreken we af dat we scherp starten, er bovenop gaan, maar om een of andere reden lukt dat dan niet. Dat is echt geen onwil of een gebrek aan motivatie, maar echt iets ongrijpbaars."

Groen zal tegen NSVV als

laatste man beginnen. Een rol die nieuw voor hem is. "Ik had tot voor kort nog nooit op die positie gespeeld nee," vertelt Groen, sinds enkele weken laatste man. "En eerlijk is eerlijk zag ik het ook niet echt aankomen. De trainers riepen me op een gegeven moment bij zich en vertelden me wat ze van plan waren. Toen had ik wel zoiets van: ok..., maar ik zag het wel als een uitdaging en dacht: laat maar komen." Vindt hij het, achteraf gezien, een logische keuze. "Als je ziet wie we op dat moment allemaal moesten missen, vind ik het niet onlogisch," verklaart Groen. "Ik had al ervaring als linkervleugelverdediger en kan van achteruit ook aardig voetballen." Bevalen de eerste weken hem? "Het was wel wennen," geeft Groen eerlijk toe. "Vooral verdedigend heb ik het nog wel eens lastig en laat ik steekjes vallen. Je moet op veel dingen tegelijk letten. Sta ik goed, welke man pak ik op, moet ik rugdekking geven. Lastig! Het voetballende gedeelte gaat me beter af."

GROENTJE

Het is opvallend dat Groen tegenwoordig het slot op de deur is van Spirit 1. In zijn beginjaren in de selectie was zijn taak toch vooral het kraken van vijandige defensies.

Groen kan het zich nog goed herinneren. "Ik was tweedejaars A-junior, vroeg terug van zomervakantie en vroeg daarom of ik in het begin van de voorbereiding met de B-selectie mee kon trainen. Dat mocht. Blijkbaar had Harrie Loerts (de hoofdtrainer destijds, red.) bij een training staan kijken en hij benaderde mij en wat andere jongens.

Of we niet met de A-selectie wilden meetrainen."

Daar zei Groen



LINKSPOTEN

"Het zijn over het algemeen creatieve spelers," zegt Groen. Meestal hebben ze iets speciaals, zijn ze anders dan de rest." Groen kan weinig met zijn rechterbeen. "Nee, ik heb geen verwoestend schot in mijn rechterbeen. Vroeger was ik stijf-links en probeerde ik kostte wat kost voor mijn linkerbeen uit te komen. Nu is dat minder en kan ik ook met rechts wel een pass geven."

uiteraard geen nee tegen en het resultaat is bekend. Groen stond te boek als veelbelovend. Een pijlsnelle linksbuiten met een actie in huis. "Ik werd als een talent gezien ja," vertelt hij. Die belofte loste hij in zijn eerste jaren in de hoofdmacht in. Hij speelde zich direct in het eerste elftal en was vier jaar lang de vaste linksbuiten. "Ik moest het hebben van mijn snelheid," aldus Groen. "Dat is nu wel anders," vervolgt hij met zelfspot. "Ik werd vaak diep gestuurd of maakte zelf een actie en leverde vervolgens een voorzet af. In die eerste jaren heb ik behoorlijk wat assists gegeven en in het vierde jaar scoorde ik er ook nog eens dertien." Het was in die periode dat Groen nieuwsgierig werd naar waar zijn plafond lag. Hij zag Spirit niet als zijn eindstation. Via via kwam hij in contact met Sparta AV, eersteklasser destijds, en na een goed gesprek besloot Groen dat de tijd rijp was om een overstap te wagen. De pech was dat Sparta AV uit de eerste klasse degradeerde, maar dat was voor Groen geen reden om zijn avontuur te cancellen.

"Ik heb daar een heel leuk en leerzaam jaar gehad," vertelt Groen. "We hadden een leuk team en een goede trainer," gaat hij verder. "Ik heb dat jaar alles gespeeld, op enkele weken blessureleed na. Vooral als linkshalf, maar ook een tijdje als linksback, uit nood. We deden bovenin mee en plaatsten ons voor de nacompetitie, maar daar ging het mis." Goed mis. De doelman van Sparta AV misdroeg zich in de nacompetitie dusdanig dat er sprake van was dat de ploeg teruggezet zou worden naar de derde klasse. "Dat zag ik niet zitten en door alle commotie besloot een gedeelte van de spelersgroep te vertrekken. Toen vond ik het ook wel mooi geweest," is Groen openhartig. Een nieuwe uitdaging liet niet lang op zich wachten. Eersteklasser DCV meldde zich voor de technisch begaafde linkspoot. "We promoveerden dat seizoen naar de hoofdklasse," vertelt Groen. "Op zich leuk, maar mijn aandeel was klein. In het begin heb ik nog wel wat gespeeld, maar dat werd al snel minder. Eigenlijk beschouw ik dat als een verloren jaar waar ik weinig van heb opgestoken." Opnieuw meldden zich geïnteresseerde clubs, waaronder Spirit. Zijn gevoel vertelde Groen dat een terugkeer naar Ouderkerk, naar de club waar ook zijn vrienden speelde, de juiste was. En dus meldde hij zich na twee jaar afwezigheid, weer op Sportpark Ouderkerk.

ONTGROEND

In Ouderkerk had de tijd echter niet stilgestaan. Een nieuwe generatie voetballers had zich aangediend en de titel in de derde klasse gepakt. Er was een nieuwe hiërarchie ontstaan. Hoe was dat? "Ik had daar weinig moeite mee, vond het eigenlijk wel vanzelfsprekend,"

antwoordt Groen. "Ik moest me bewijzen bij Sparta AV en vervolgens ook bij DCV. Dat ik me bij Spirit opnieuw moest bewijzen vond ik niet meer dan logisch." Groen speelde zich snel in de basiself, maar niet als linksbuiten. Kees van der Poel (de trainer, red.) posteerde hem als linkervleugelverdediger. "Ik had daar een paar potjes gespeeld bij Sparta AV en dacht in eerste instantie dat het ook bij Spirit maar tijdelijk zou zijn, maar uiteindelijk werd het mijn vaste positie." Niet meer beslissend zijn dus, maar vooral ondersteunend. Achter je tegenstander aanlopen in plaats van hem uitspelen. Omschakelen? "Behoorlijk ja," geeft de Krimpenaar gelijk toe. "Het heeft wel even geduurd tot ik me helemaal op mijn gemak voelde. Ik ben geen natuurtalent in het verdedigen, had als jonkie al moeite met het terugverdedigen. Maar op een gegeven moment groei je in je rol, gaat het je steeds beter af. Ik merkte zelfs dat ik er plezier uithaalde om een tegenstander uit de wedstrijd te spelen." Serieus? "Echt waar," benadrukt hij. "Ik haalde voldoening uit het houden van 'de nul'. Wie had dat ooit gedacht," lacht Groen.

OP 10

Groen werd in de jaren na zijn terugkeer de vaste linksback van Spirit en in die rol werd hij met de hoofdmacht kampioen in de tweede klasse en enkele jaren later in de derde klasse (Groen trof tweemaal doel in de kampioenswedstrijd, red.). Zijn eindstation bleek het echter niet. Door een samenloop van omstandigheden belandde Groen vorig seizoen namelijk op de positie van aanvallende middenvelder. Groen voelde zich daar in eerste instantie als een vis in het water en zijn kwaliteiten kwamen er uitstekend tot hun recht. Steekpasses, acties, assists, doelpunten, Groen genoot "op 10". Hij speelde er misschien wel zijn beste wedstrijd ooit. Tegen NSVV(!) (4-2, red.) speelde hij een bijna perfecte wedstrijd. Hij maakte drie doelpunten,



waaronder twee prachtige vrije trappen. Dat niveau kon Groen echter niet vasthouden en gaandeweg het seizoen begon er wat kritiek op zijn spel te komen. Groen zou het niet meer aan kunnen lopen en te weinig arbeid verrichten. Herkenbaar? "Ik geef toe dat ik geen geweldige loper ben," is Groen realistisch. "En nee, ik ben geen bikkelaar," gaat hij verder. "Ik verrichtte in die periode misschien wel wat te weinig arbeid. Toch was ik het niet helemaal eens met die kritiek. Aan de bal bleef ik in ieder geval de goede dingen doen." Ging hij twijfelen aan zichzelf? "Nee, eerlijk gezegd niet. Dat doe ik sowieso niet zo snel. Ik weet wat ik kan en doe altijd mijn best. Meer kun je in principe niet doen." Maar er moest toch wel iets aan hem knagen? "Natuurlijk baal je ervan, maar ik geloofde er niet dat ik er ineens niets meer van zou kunnen. Op trainingen merkte ik bovendien dat ik prima mee kon." Toch leek het er op dat Groen tijdens de huidige competitie-jaargang buiten de boot zou vallen. Hij moest in ieder geval genoeg nemen met een plek op de bank.

Juist op dat moment stond Groen op, keerde het gif terug in zijn spel. Wanneer ging de knop om? "Ik kreeg voor de bekerwedstrijd tegen Schoonhoven te horen dat ik er naast stond. Ik kan slecht tegen onrecht en die beslissing voelde op dat moment als onrecht. Ik was het niet helemaal eens met de

motivatie van de trainer en dat prikkelde me." Die combinatie van factoren verhoogde zijn "gifgehalte" en na enkele sterke invalbeurten keerde Groen terug in de basiself. In eerste instantie als middenvelder en nu dus als laatste man. Is hij daar een blijvertje? "Als ik heel eerlijk ben, speel ik het liefst "op 10", geeft Groen toe. "Maar ik merk dat ik groei in mijn rol en heb het er goed naar mijn zin." Wat zijn, zijn doelen? "Ik wil me op deze positie ontwikkelen en ervaring opdoen," aldus Groen. "Daarnaast wil ik fit en scherp blijven en mijn huidige niveau in ieder geval vasthouden. Zo lang ik lekker in mijn vel zit, gaat dat zeker lukken." Nog meer doelen? "Jazeker, dat aantal tegendoelpunten moet omlaag!" besluit de voormalig aanvaller.

TOP 5 LINKSPOTEN

- I. Van Persie: prachtige speler om naar te kijken
- II. Van der Vaart: koppelt slimheid aan inzicht en is goed in de combinatie
- III. Messi: spreekt voor zich toch
- IV. Rob Witschge: was vroeger mijn favoriet. Feyenoorder met een uitstekend linkerbeen
- V. Arjen Robben: Levensgevaarlijk met zijn actie en zijn snelheid. Als hij fit is natuurlijk

Laat ma. t/m vr. op zaterdag thuis!

5 GOUDEN TIPS VOOR GEDRAG LANGS DE LIJN

1. Plezier gaat voor presteren

In plaats van 'heb je gewonnen' en 'heb je gescoord?' kun je ook vragen: 'was het leuk' en 'hoe ging het?' Zo haal je de nadruk van het presteren af en leer je kinderen dat plezier voorop staat. Vanuit plezier voor een sport gaat een kind presteren naar kunnen.

2. Moedig aan, maar coach niet mee

Aanwijzingen geven is verwarrend en afleidend. Hoe goed bedoeld ook, als ouder je kind vanaf de kant coachen en vertellen wat hij moet doen is geen goed idee. Als er een coach is maakt die afspraken met het team en die kunnen anders zijn dan dat wat jij roept. Daarnaast kan het je kind uit

zijn spel halen of er voor zorgen dat hij zijn zelfvertrouwen kwijtraakt. Zeker als dat wat je roept negatief is.....

3. Moedig alle kinderen aan, niet alleen die van jezelf

Niet alle ouders zijn er bij of kunnen erbij zijn. Als iedereen die er staat het hele team aanmoedigt is dat wel zo leuk voor allemaal.

4. Geef zelf het goede voorbeeld

Houd je mond tegen de scheidsrechter. Soms moeilijk maar echt een must: bemoei je niet met de arbitrage! Soms zit het mee en soms tegen, dat hoort bij de sport en wij zijn er om onze kinderen te laten zien en zo te leren

dat een scheidsrechter zijn best doet en dat we daar met respect mee om moeten gaan.

5. Laat je kind zijn of haar sport zelf beleven

Zelf het eerste nooit gehaald en is nu je missie dat je kind het wel haalt? Of wil je dolgraag dat de sporttalenten van je kind tot uiting komen? Allemaal heel logisch en prima zolang je die wensen en ambities voor jezelf houdt. Laat je kind zelf aangeven en de leiding nemen in hoe intensief en hoog het wil sporten. Dan beleeft het echt plezier aan zijn sport!

door: Maarten Tissink

Legendarische linkspoten

Spirit heeft in zijn rijke historie heel wat linkspoten voortgebracht. In deze editie mag een All star-team van linksbenige spelers dan ook niet ontbreken. Zoals altijd bij het maken van een selectie, ontkom je er niet aan om potentiële kandidaten uiteindelijk toch links te moeten laten liggen. Zonder iemand tekort te willen doen, stelden we het volgende elftal samen.



René Groen: Speelt, op twee jaar na, zijn hele leven voor Spirit en werd tweemaal kampioen met het eerste elftal. Begon als pijlsnelle linksbuiten, werd vervolgens voetballende linksback en is tegenwoordig laatste man. Koppelt inzicht aan (trap-)techniek en bewijst keer op keer dat hij een zekerheidje is vanaf de strafschopstip.

Arie Lingén: Voetbalde in de voor hem herkenbare stijl (gekromde schouders, korte pasjes) jarenlang in de hoofdmacht. Droeg jarenlang de aanvoerdersband en was zowel binnen als buiten het veld een leider. Onvermoeibaar en onverwoestbaar. Is tegenwoordig assistent-scheidsrechter van het eerste en fluit ook zelf wedstrijden. Loopt nog iedere week een rondje-Boer Bas.

Marc van Zee: Kilometervreter die de gehele linkerflank bestreek. Verhief het "banen" tot kunst en had een verwoestend schot in de benen. Gaf nooit op en was onvermoeibaar. Bezorgde zijn tegenstanders vervelende zaterdagmiddagen. Tegenwoordig jeugd-trainer bij Spirit. Ook staat hij wekelijks langs de lijn bij Spirit 1 om te kijken naar zijn zoon Marc, ook een linkspoot ja.

Johan Hoogendijk: Speelde slechts een seizoen voor Spirit, Maakte in dat jaar (2006/2007), waarin Spirit kampioen werd, een onuitwisbare indruk. Compenseerde zijn voetballende tekortkomingen, met zijn to-

meloze inzet en onverzettelijkheid. Beleefde zijn "finest hour" in de kampioenswedstrijd tegen Maasdijk door een prachtige assist over een meter of 35 te geven.

Remco Advocaat: Sierlijke linkvervleugelverdediger en jarenlang vaste kracht in de basiself. Bleef voetballend gezien moeiteloos op de been. Compenseerde een gebrek aan duelkracht met zijn prima inzicht en ervaring en had zelden een overtreding nodig. Speelde in het eerste elftal nog samen met broers Mark en Martijn. Is meester in de Rechten, what's in a name.

Chris van der Poel: Jarenlang een vaste waarde in het eerste elftal. Beschikte over een grote dosis voetbal-intelligentie. Werd in 1995 kampioen met het vlaggenschip. Kon op verschillende posities uit de voeten en scoorde in het kampioensjaar tienmaal vanaf de penaltystip. Niet van de bal te krijgen. Kon uitdelen en incasseren. Jarenlang trainer van het tweede elftal van Spirit. Broer van Kees.

Kees van der Poel: Rustig en bescheiden, met een echte winnaarsmentaliteit. Opereerde voornamelijk als linksbuiten en draaide met zijn prima techniek menig tegenstander dol. Presteerde het om zowel als speler (1995) en als trainer (2007 en 2008) kampioen te worden met het eerste. Tegenwoordig actief voor de sponsorcommissie. Een echte clubman. Broer van Chris.

Andre Hordijk: Centrale middenvelder met een uitstekend linkerbeen. Tactisch zeer sterk en goed in de coaching. Ontdekte dat zijn plafond niet bij Spirit lag en speelde jarenlang voor verschillende clubs in de hoofdklasse. Bracht als leider van het eerste zijn ervaring over op de selectie. Kan het spelletje niet missen en is regelmatig op het Trainingsveld te vinden bij de B-selectie.

Rook Vuik: Speelde al in het eerste toen er alleen nog maar zwart/wit-televisie was. Gaf zijn liefde voor het spelletje door op zoon Marco die net als zijn vader jarenlang in de hoofdmacht speelde. De tijd kreeg maar geen vat op hem. Was tot voor kort op zaterdag op het veld te vinden in de lagere seniorenelftallen. Had ook een uitstekende derde helft in huis.

Gert van de Heul: Maakte als linkback deel uit van het elftal van Spirit dat het presteerde om naar de één na hoogste amateurklasse te promoveren. Was een echte kuitbijter. Volgde zijn directe tegenstander desnoods tot op het toilet. Verdedigde niet alleen, maar had ook aanvallende impulsen. Heeft de bal tegenwoordig verruild voor de racefiets

Cees Trouwborst: Geroemd om zijn fabelachtige traptechniek en beroemd om zijn levensgevaarlijke corners. Leverde menig panklare voorzet af waartegen Bas van Herk alleen nog maar hoefde aan te lopen. Was ondanks zijn geringe lengte een uitstekende kopper, onder meer dankzij een prima timing. Werd van snelle linkerspits omgeturnd tot aanvallende linkback.

m.m.v.: Gert Visser & Henk Lammertse

door: Eric de Vendt

(Alleen competitiewedstrijden. Bijgewerkt t/m 1 december 2012)

Topscorers / Assists v.v. Spirit

TOPSCORERS:

Naam:	Team:	Doelpunten:	Naam:	Team:	Doelpunten:
Ingmar Burema	Spirit C1	14	Alec Dullaart	Spirit D1	6
Kevin Gutting	Spirit B1	13	Ricardo Noordegraaf	Spirit D1	6
Danny v/d Poel	Spirit B1	9	Marco van Cappellen	Spirit 4	6
Cheddy van Ommen	Spirit B3	9	Frans Slappendel	Spirit 6	6
Jochem Kelder	Spirit D1	9	Raoul v/d Spoel	Spirit B1	5
Berry de Jong	Spirit 2/4/6	7	Stefan Bitter	Spirit A1	5
Stefan Vreeken	Spirit A1	6	Tom v/d Wal	Spirit B3	5
Raoul Haliwela	Spirit B1	6	Wesley de Vendt	Spirit D6	5

ASSISTS:

Naam:	Team:	Assists:	Naam:	Team:	Assists:
Danny v/d Poel	Spirit B1	12	Daan Schakelaar	Spirit C1	6
Ebe Stienstra	Spirit C1	12	Tjerk de Kogel	Spirit D1	6
Cristian de Jong	Spirit D1	8	Giovanni Spalberg	Spirit A1	6
Kevin Gutting	Spirit B1	6	Raoul v.d. Spoel	Spirit B1	5

door: Gert Visser

Sportvrienden

Ik wil graag in dit stukje een mooi moment delen. Onlangs zag ik in het Rotterdams Dagblad een artikel waarin oud-Spiritspeler Niels de Jong werd genoemd. Niels heeft een aantal jaren geleden bij Spirit een onuitwisbare indruk achtergelaten. Niet alleen als voetballer, wie kent zijn schaarbewegingen niet, maar vooral als mens. Een unieke man die inmiddels als missionair werker in Rotterdam Noord indruk maakt.

Het onderwerp in het artikel was de uitreiking van het eerste exemplaar van het boek 'Tien jaar Voedselbank'. Het boek is door Niels geschreven en het eerste exemplaar werd uitgereikt aan de ambassadeur van de Voedselbank en zanger René Froger. De bekende journalist Sander de Kramer schreef het voorwoord. Het boekje handelt over de geschiedenis van tien jaar voedselhulp in het Rotterdamse.

Wat maakte dit artikel voor mij nu zo speciaal. Ik zal het u uitleggen. Ik vertelde al dat Niels een apart plekje heeft bij Spirit, maar de combinatie met de inmiddels als BN'er bekende Sander de Kramer deed mij denken aan een gebeurtenis uit de jaren negentig. Sander was toen nog sportverslaggever bij het Rotterdams Dagblad. Hij interviewde toen eerste elftalspeler en begenadigd middenvelder John Hoogendijk. Even kort de anekdote.

De exacte titel van het artikel weet ik niet meer maar er ontstond wel wat commotie. Op de vraag of er bij Spirit 'er nog wat gedaan voor de selectie' zei John dat dat wel meeviel, en spelers na de wedstrijden hooguit getrakteerd werden 'op een koude kroket'. John's opmerking werd door het toenmalige bestuur niet zo op prijs gesteld. Hij kreeg een 'taakstraf' opgelegd! Waar bestond die 'straf' uit: een paar pupillenwedstrijdjes fluiten in de vroege morgen. Voor John was het, afgezien van het vroege tijdstip, een openbaring. Hij kreeg vanaf dat moment in de gaten dat het fluiten van wedstrijden nog niet zo gemakkelijk was. Overigens trapt John nog altijd zijn balletje in Spirit 6.

Tot zover de anekdote. Goed om weer eens wat van Niels te horen. Wat hebben we van hem genoten.

Uiteraard in het veld, maar ook in de kleedkamer speelde hij destijds een grote rol en was in het kampioensteam van trainer Kees van der Poel heel erg belangrijk. Hij was niet eens zozeer een aanwezige leider in het veld, maar dwong op een of andere manier dusdanig respect af dat andere spelers zich lekker voelden in zijn omgeving.

Dit brengt mij op ons vlaggenschip van nu. Spirit 1 kende een moeizame start van de competitie. Vele volgers menen in dit team geen echte leider te herkennen. Ik ben het hiermee eens. Ik ben ook van mening dat Spirit iemand mist die in het veld zijn medespelers coacht, op zijn plaats zet en momenten kiest waarop een team tactisch een bepaalde richting op moet.

Is dat de jongens te verwijten? Nee.

Een leider ontstaat in de groep op een natuurlijke manier, die wordt niet gemaakt. De groep is relatief jong, dus zou zo'n leider best eens op kunnen staan. Ik refereer aan oud-doelman Diede de Leeuw die in het begin van zijn loopbaan ook niet direct een leider was, maar dat in de loop van jaren wel degelijk

werd. Waarom zou er in de groep niet

jongens als een Jacco Broere, een Marco Vuik of een Martin van Vuren op kunnen staan? Ik zie bijvoorbeeld Kevin Kriek straks wel degelijk die stap gaan maken.

Dan nog iets heel anders. Nivellering. Hét woord van de afgelopen maanden. Uiteraard bij de discussie rondom de start van het nieuwe kabinet, maar het woord werd ook vaak gebruikt nadat amateurclubs goede bekerresultaten behaalden tegen betaalde clubs. Vroeger wilden profs nog al eens uithalen tegen deze ploegen, maar dat zie je nog zelden. In bekerwedstrijden hebben professionals in toenemende mate moeite net topamateurs. Ook gerenommeerde landenploeg halen zelden nog uit tegen de 'kleintjes', die volgens vele analisten niet meer bestaan.



Hoe komt dat nu? Oud bondscoach Van Marwijk werd hiernaar gevraagd door Jack van Gelder, en gaf aan dat spelers wel degelijk bewust zijn van onderschatting, maar het er toch insluipt. Hoe kan het gebeuren dat Ajax in Sneek tegen een amateurclub loopt te ploeteren en tegen Manchester City wereldwedstrijden speelt?

Voer voor coaches en psychologen, maar toch wil ik als leek daar nog wel iets over kwijt. Weer moeilijke woorden: 'intrensieke motivatie'. Echte topsporters hebben het van nature, alles uit je lichaam willen halen om je doel te behalen. Weten we het nog van afgelopen zome? Dorian van Rijsselberghe, Epke Zonderland, Marianne Vos en Ranomi Kromowidjojo. Mooiere voorbeelden zijn er niet.

Voetballers hebben dat veel minder. Toch zijn er spelers die nooit een slappe instelling te verwijten vat. Het gekke is dat zij niet de meest populaire voetballers zijn. Bijvoorbeeld Van Bommel en Strootman. Je ziet ze geïrriteerd raken als er in hun team dingen fout gaan. Zij moeten dan ook vaak aan de noodrem trekken en kaarten pakken. Het huidige Nederlandse

trainersgilde kende die instelling ook. Je ziet ook de ergernis langs de lijn bij trainers Ronald Koeman, Jan Wouters en Frank de Boer als er slapheid bij spelers optreedt. Zij vinden ook dat inzet er altijd moet zijn. Dat mag nooit een vraag zijn, zeker bij dik betaalde professionals. Toch gebeurt het maar al te vaak.

Nog even terug naar Spirit. Misschien bestaat de selectie nu uit spelers die te lief voor elkaar zijn in het veld niet boos op elkaar willen worden. Dat mag best, alles in dienst van het team en van het resultaat. Na de wedstrijd moet dat dan weer over zijn. Ik refereer hier aan oud-aanvoerder van Spirit 1 Adri Vis, een natuurlijk leider. In het veld was zijn kritiek op zijn eigen spelers soms niet mals, maar bijna altijd terecht. In de kantine na de wedstrijd was het voorbij, dronken we wat met elkaar en gingen zonder 'hard feelings' op dinsdag weer lekker trainen. Het zou mooi zijn als er bij het huidige Spirit zo iemand op zou staan. Maar nogmaals, het is gemakkelijk gezegd en geschreven, maar zoiets gaat niet vanzelf.

Gert Visser

DE REDACTIE VAN CLUBBLAD "DE TREFFER" IS OPZOEK NAAR NIEUWE REDACTIELEDEN!!

In de afgelopen jaren heeft het clubblad al flink wat veranderingen ondergaan. De redactie streeft naar een frisse uitstraling, zodat Spiritleden verlangen naar het moment dat "de Treffer" op de deurmat valt. Dat betekent minder standen, meer interviews, columns en rubrieken.

Zou jij het leuk vinden om de redactie te komen versterken... en heb je leuke ideeën op voetbalgebied om het clubblad nog leuker en mooier te maken, en zou je graag je eigen rubriek willen hebben in ons prachtige clubblad? Dat kan!

Neem contact op met de redactie:

Jeffrey van Vuuren | T: 06 - 4223 5889

of stuur een mail o.v.v. Redactie Treffer naar: jeffrey@gooscm.nl



De oude doos: 1981



Winter, géén of weinig voetbal, maar volop plannen. Plannen, voor de nieuwbouw van het Spirit-complex. Werden vórig jaar, de plannen nog afgekeurd - te duur - en moesten er nieuwe plannen gemaakt worden, wel, die zijn er nu. Die nieuwe plannen, moeten tijdens de algemene vergadering, nog goedgekeurd worden, en de bouw kan beginnen.

Er zijn, nog wel, enige onduidelijkheden, wat betrefdt de plannen voor de nieuwbouw, sportief gezien, is er wel duidelijkheid. Spirit 1, is terugte vinden op een 3e plek in de 2e Klasse KNVB. Spirit 2 en 4, zijn zich aan het "herstellen" van de zwakke competitie start, terwijl het 3e, aan het eind van de 1e competitie helft, z'n éérste nederlaag leidt. Detail: ze moeten meteen de koppositie inleveren. Spirit 5 en 8, trekken - voorlopig - de meeste aandacht. Zij zijn de trotse koploper, in hun afdeling. Oók het 10e, presteert goed. Bijna koploper. Láátste plaatsen, komen er vooralsnog niet voor, bij de Spirit-senioren. En... óók niet bij de junioren, hoewel Spirit A2, C1 en C3, er wel heel dichtbij zijn. Zij hebben "de mazzel", dat er tegenstanders zijn, die nóg minder punten hebben. Bést presterende jeugd ploeg: Spirit B1. Nog maar twee verliespunten, daardoor een trotse koploper.

Eindelijk is 't zover: de kogel is door de kerk. De éérste paal, voor de nieuwe accommodatie, is geslagen (door voorzitter Piet den Boer én het jóngste lid Falcon de Jong), wordt dus tijd, dat de vrijwilligers opstaan, om met de nodige zelfwerkzaamheid, de nieuwbouw te realiseren en daarmee - de toch al hoge kosten - te drukken. De kern is al aanwezig, maar alle hulp is van harte welkom. Het wordt ook weer's tijd, dat er gevoetbald gaat worden. De tweede competitie helft, begon voor Spirit 1, vrij matig, en de hoge positie uit de eerste competitie helft, moest dan ook weer (tijdelijk) ingeleverd worden. Het "herstel" van de zwakke competitie start, van Spirit 2 en 4 zet zich door, en zij weten zich (voorlopig) uit de "gevaarzone" te werken. Spirit 3, heeft 't moeilijk, na een bliksemstart en een koppositie, zakt men nu uit de "top", maar blijven nog steeds kanshebber. Het 5e en 8e, gaan inmiddels stug door, waarmee ze zijn begonnen: koploper zijn en blijven én de voorsprong uitbouwen. Ook het 7e, meld zich in de kopgroep. Nu zou ik bijna de prestaties van het 10e vergeten. Ook zij staan bóvenaán, al is dat alleen in theorie. Maar... de druk ligt wel bij de concurrentie.

Clubtopscorer van vórig seizoen Wout Brouwer (toen Spirit 7, nu Spirit 8) is halverwege, wéér topscorer, op grote afstand gevold door Eli Rook.

De nieuwbouw is intussen "in volle gang", en men begint zich af te vragen, hoe 't straks verder moet. Een nieuw (groter) complex, betekend ook, meer onderhoud en werkzaamheden. Om iedereen - alle elftallen - te kunnen laten spelen, moeten er wel 4, i.p.v. 2 velden onderhouden worden. Is allemaal nodig, de club groeit "als kool", maar 't vraagt ook (nog) meer inzet van vrijwilligers om dit alles mogelijk te maken.

Vier punten (oude puntentelling), uit drie wedstrijden. Spirit 1, heeft een goede (Februari) maand, en meldt zich opnieuw, in de kopgroep van de 2e Klasse KNVB. De veertiende jaargang van de Treffer is een feit. De nieuwbouw draait op volle toeren en de "bouw ploeg", maakt grote vorderingen. Er hebben zich vele vrijwillige medewerkers gemeld.

Ook de competitie draait op volle toeren, is al ver gevorderd en de eerste kampioen is ook al bekend. Spirit 5 (géén wedstrijd verloren) en 8, hebben alvast voldoende punten gehaald, zodat ze niet meer kunnen worden ingehaald. Het 1e speelt nogal wisselvallig, maar handhaaft zich in de kopgroep. Spirit 3, is het spoor volkomen bijster, keer op keer wordt er verloren, en de kopgroep en titelkansen, zijn inmiddels vér weg.

Wisten jullie dat... De Drie Maenen in Ouderkerk aan den IJssel zo heet, omdat "onze" Cees van Vliet, dat een mooie naam vond, en die naam wel iets vond voor het multifunctionele gebouw in Ouderkerk.

Zomer (Juni/Juli) 1981. Sportieve "stilte" op het Spirit-complex. Geen voetbal, maar wél andere activiteiten. De nieuwbouw vordert gestaag, en er ontstaat iets moois. Het kleedkamergebouw is al voor een groot gedeelte klaar en er kan (misschien), met ingang van het nieuwe seizoen, gebruik gemaakt worden van enkele kleedkamers. En er groeit nog iets. Het ledenaantal. Vooral bij de jeugd is er een grote toeloop. Een reden om blij van te worden, is men ook, maar 't vraagt ook steeds meer inzet en inspanning van de jeugdcommissie, om 't geheel in goede banen te leiden. Kortom: uitbreiding van het aantal commissieleden, leiders en/of vrijwilligers die een bijdrage willen/kunnen leveren, is van harte welkom.

Zomer (Juni/Juli) 1981. Sportieve "stilte", volop gelegenheid voor een sportief seizoensoverzicht. Spirit 1, heeft een bijzonder goed seizoen achter de rug, en heeft eindelijk méér punten dan wedstrijden (24-26), en eindigt hiermee op een fraaie vierde plek in de 2e

Klasse KNVB. Het 2e, heeft een matig seizoen gedraaid, maar heeft toch meer dan voldoende punten gehaald, om (v  r) bij de onderste plaatsen wegteblijven. Dan het 3e: een prima jaar, flitsende start, de eerste competitiehelpt, koploper, maar die plek, moeten ze in de tweede competitiehelpt ruimschoots prijsgeven, en men eindigt tenslotte op een vierde plek. Spirit 4, eindigen als 5e van b  ven en vijfde van   nderen.

Voor andere lagere elftallen geldt: prima seizoen, met enkele ereplaatsen, bv: Spirit 6 (2e) en 7 (2e) en 10 (3e). Maar de m  este aandacht, gaat uit naar de KAMPIOENEN: Spirit 5 en 8. En van die twee, verdient het 5e, nog een klein beetje   xtra aandacht: zij worden kampioen, z  nder   en wedstrijd te verliezen. O  k de clubtopscorers (1980-1981), zijn kampioenen: Wout Brouwer - kampioen met Spirit 8 - is d   topscorer: (57 x!!), op eerbiedwaardige afstand gevold, door een andere kampioen met Spirit 5 - Eli Rook (32x).

Bij de jeugd, is het hetzelfde verhaal, tenminste, wat betrefde de sportieve "stilte". Dus ook hier zijn er eindstanden. Helaas, kan ik niks melden over een kampioenschap, maar wel een aantal hoge klasseringen. Deze gelden namelijk voor Spirit A1 en C2, die twee en drie punten tekort kwamen, om een eventueel (kampioens) feestje te vieren. Met dit overzicht, is het voetbalseizoen 1980-1981 voorgoed geschiedenis.

Dit alles, schept wel de mogelijkheid, om aan een nieuw seizoen te beginnen: 1981-1982. Een jaar van veranderingen, als alles volgens plan verloopt. Nieuw clubgebouw en kleedkamers zijn in aanbouw en als die klaar zijn, zal er verhuisd worden en zal    k het oude complex, geschiedenis zijn. Om een financie  le buffer voor de bouw van het nieuwe complex te verkrijgen, heeft het actiecomit   een bazaarweek georganiseerd. En niet z  nder succes. Tijdens een bijeenkomst in het clubgebouw, werd er een cheque, met het bedrag van: f. 21.038,55, overhandigd aan het bestuur. Tijdens die bazaarweek, uiteraard, een bazaar, maar ook allerlei voetbalactiviteiten. Met o.a een wedstrijd tussen de seniorenkampioenen Spirit 8 en 5. Een b  ter 8e, verloor zeer onverdiend toch ruimschoots van het 5e: 1-4.

O  k een wedstrijd tussen "oud" Spirit en "oud" Gouda - met ene Arie Lingen   n Cor Boon in de gelederen (toen stelde een clublieve niks voor blijkbaar) werd gewonnen door oud-Gouda: 3-6. Nog een mooi affiche, tijdens die bazaarweek: Spirit-bestuur - Bar Boys. De Barboys, waren en speelden v   l beter, maar verloren toch... met

3-0 van het Spirit-bestuur, mede door de, in het voordeel van het bestuur fluitende, scheidsrechter.

Tot slot: het mixtoernooi. Bijzonder geslaagd toernooi, met 10 teams, verdeeld in twee poules, die onderlinge wedstrijdje speelden. Men ging uit van het principe: "meedoen is belangrijker dan winnen", en daarom zijn er geen uitslagen en eindstanden van bekend. Ja, en er was natuurlijk ook normaal (competitie)voetbal. De competitie 1981- 1982, is in volle gang, en is bijna aan de winterstop toe. maar's effe kijken naar "de stand van zaken", lijkt me. Spirit 1, had niet zo'n beste start, maar "t vervolg "mocht er zijn", en ze hebben zich inmiddels opgewerkt naar de middenmoot. Bij het 2e ging "t andersom. Goeie start en een veel minder vervolg. Resultaat:    k middenmotor. Het 3e en 4e, doen "t goed, en hebben zich bij de b  vensten gemeld. Kampioen Spirit 5, heeft "t moeilijk, na het kampioenschap van vorig seizoen en de daarbij horende promotie, en moet alles uit de kast halen, om de nodige punten te halen. Geldt ook zo'n beetje voor Spirit 7. Kan beter. Spirit 6, doet "lekker mee", net als Spirit 8, die na hun kampioenschap en promotie, gewoon w   r b  venin meedraaien. Spirit 10, is ook kansrijk. Het 9e en 11e, doen, wat ze moeten doen. Voldoende punten halen.

En de clubtopscorer (halverwege)... geloof "t of niet, maar "t is weer Wout Brouwer. Inmiddels geen onbekende (meer), op de clubtopscorerslijst. Ja, en er is natuurlijk geen enkele "ouwe doos" compleet, zonder een overzicht van de jeugd(elftallen), ook al is 't pas halverwege het seizoen. Alles "dik voor mekaar", maar de meeste aandacht is er momenteel voor de C-junioren. Spirit C1 en C3, zijn (halverwege) k  ploper en C2 en C4, zijn m  dekoploper. Ziet er veelbelovend uit. Clubtopscorer bij de jeugd is (halverwege): Chris v/d Poel (C1), "dicht op de hielen gezeten" door Hotze Scheeringa. Tot mijn spijt, kan ik er niks meer van maken (ben net zo lekker bezig) en moet ik ermee ophouden. In ieder geval, wat het jaar 1981 betrefde. Jammer, toch ? Wat mij betrefde, tot een volgende "doos".

Teus Oosterom



Zo vader, zo zoon én zo opa!

Jongens treden vaak in de voetsporen van hun grote voorbeeld: pa. In de rubriek Zo vader, zo zoon komen voetbalfamilies aan bod. Deze keer: vader Ton, zoon Ricardo én opa Anton. Valt de liefde voor voetbal te vermenigvuldigen? Bij de familie Noordegraaf lijkt het er wel op.

Ton Noordegraaf (44) begeeft zich als 8-jarig broekie elke zaterdag naar de velden van Spirit. Steevast staat zijn trouwste fan langs de zijlijn, zijn vader. Voetbalclub Sparta kaapt het tweebeinig talent op zijn zeventiende jaar weg uit Ouderkerk. Na drie jaar bij de Rotterdamse club beproeft hij zijn geluk bij de Krimpense club DCV. Krimpen is geen Ouderkerk, dus de Krimpenaar toog weer terug naar Spirit. „Je wordt toch ouder,” verklaart Ton het einde van zijn voetbalcarrière. Ruim 35 jaar later is hij trainer en leider van D1 en D3.

Zoon Ricardo Noordegraaf (12) trapt volgens de oudjes het beste balletje. Het talent van deze verdediger werd na een jaar voetballen bij de F-jes van Spirit ontdekt door scouts van Feyenoord. Drie jaar lang leert hij de kneepjes van het voetbalspel van zijn Rotterdamse helden. Inmiddels is de brugpieper op het Comenius College in Krimpen weer terug bij Spirit. Ricardo wil buiten het veld zijn pa achter na, die werkt bij een lasconstructiebedrijf.

Opa Anton Noordegraaf (74) heeft zijn voetbalschoenen lange tijd geleden in de wilgen gehangen. De van oorsprong DCV'er wisselde op zijn negentiende jaar van club en kwam in Ouderkerk terecht. „De ballen waren toen nog twee keer zo groot en dichtgeknoopt met een veter,” weet de Krimpenaar nog als de dag van gisteren. „Spirit lag toen nog buitendijks, ter hoogte van Vis Staalbouw.” Met een telefoontje van zijn vrouw en het slechte nieuws dat zijn toen 7 maanden oude zoon Theo een hersenbloeding had, sloot Noordegraaf zijn voetbalcarrière af op 28-jarige leeftijd. Iets waar hij later spijt van kreeg.

Zo heren, wat zijn jullie voetbalkwaliteiten?

Anton: „Mijn heup wil niet meer voetballen.”

Ton: „Met mijn scorend vermogen zat het ooit wel goed. Ik was snel, tweebeinig én topscoorder.”

Ricardo: „Ik heb een hard schot.”

Wie heeft er nou meer talent?

Anton en Ton in koor: „Ricardo!”

Ton: „Hij beheerst veel meer dingen, dan wij vroeger en hij maakt daar meer gebruik van. Zo is hij technisch heel goed en snel. Het scheelt ook dat hij als zesjarig jochie al begon met voetbal, dan leer je de techniek het beste aan.”

Wat hebben is het beste resultaat, dat jullie tot dusver bereikt hebben?

Anton: „Het eerste van Spirit.”

Ton: „Voetballen bij Sparta.”

Ricardo: „Feyenoord, sowieso.”

Ton lachend: „Hij wil op zich wel prof worden, maar dan wel bij Spirit.”

Anton: „Hij moet in het eerste terecht komen, anders komt opa niet meer kijken.”

Ton: „Agh, die komt toch wel kijken.”

Ricardo: „Hij komt zijn bed niet uit, als we om 8.30 uur 's ochtends voetballen.”

Anton: „Ik krijg dan altijd visite.”

Ton: „Hij vindt het gewoon te koud.”

Hoe zit het met jullie scorend vermogen?

Anton: „Ik gaf altijd mooie voorzetten, maar ik was veel te lief. Ik gaf ze teveel over.”

Ton: „Nu niks meer. Ik scoorde elke wedstrijd wel drie of vier doelpunten. Ik ben gestopt, omdat ik last van mijn knieën kreeg. De leeftijd speelt toch parten.”

Ricardo: „Ik schiet er niet meer in, dan mijn vader.”

Ton: „Maar hij is ook verdediger.”

Geteisterd door blessures?

Anton: „Nooit. Daar klaagde vroeger niemand over.”

Ton: „Ik had vroeger ook nergens last van, maar tijdens mijn laatste wedstrijd knapte er iets in mijn knie.”

Ricardo: „Tijdens mijn Feyenoorddebuut kampte ik met groeipijnen, daardoor kreeg ik last van mijn hiel.”

Ton: „Dat is zijn pech geweest. Maar wij zijn geen aanstellers.”



Drie generaties v.l.n.r.: Anton, Ton & Ricardo Noordegraaf

Zeg Ricardo, kan pa nog een balletje trappen?

„Ja hoor. We voetballen alleen niet meer zo vaak.”

Zeg Pa, wat vind jij van Ricardo's voetbalvaardigheden?

„Ik ben leider van mijn eigen zoon, dat vind ik wel eens moeilijk. Ik ben daarom te kritisch en loop te zeuren. Hij heeft zeker meer in zich. Hij is ook een stuk brutaler in het veld, dan ik vroeger. Hij heeft snelheid en techniek. Het belangrijkste: hij werkt ervoor.”

Wat betekent voetballen voor jullie in huis?

Ton: „Helemaal niets. We vinden het leuk, maar we kijken niet alle wedstrijden en hebben ook geen Eredivisie Live. Het Nederlands elftal volgen we wel op de voet.”

Anton: „Ik luister altijd voetbalwedstrijden live via de radio.

Dat doe ik al zo lang. In mijn jonge jaren was er helemaal geen Eredivisie Live.”

Wat zijn voetballend de overeenkomsten tussen jullie?

Ton: „Ik zie weinig van mij in Ricardo terug. Hij is verdediger, ik was aanvaller. Hij trapt harder en hij kan goed koppen. Ik scoorde meer, maar dat is niet het belangrijkste. Iemand moet de ballen tegen houden.”

Achter welk team sta jij?

Ricardo: „Feyenoord!”

Ton: „Ik neig nu meer naar Feyenoord. Vroeger was ik neutraal, een beetje voor Sparta en Ajax.”

Anton: „Ik ben voor Sparta of Ajax. Ik ben geen Feyenoordfan. Ik ging wel altijd kijken, toen Ricardo bij Feyenoord speelde. Het sfeertje er omheen is wel geweldig.”

Wie schopt het verder?

In koor: „Ricardo! Die heeft verreweg het meeste talent!”



Zij over...



Hi Maarten,

Beeld het je even in. In het heetst van de strijd richten snelle voeten zich op het doel. De verdediger doet zijn best de rode loper richting het doel op te rollen. De aanvallende held van het veld maant zich met de bal in zijn kielzog vooruit. Een ongelijke sprint, rondvliegende armen en uiteindelijk een fopduik. Kermen van de 'pijn', een vertrokken gezicht en een boze vinger wijst deze zogenaamde held richting de concurrent.

Je kent het wel: aanstelleritis. Een misselijkmakend stukje theaterspel. Volgens het woordenboek betekent het woord 'komedie'. Het is bedrog van het eerste uur. Het is een ziekte, een stoornis. De Duitsers weten het onsportieve tafereel het mooist te brengen: een schwalbe. De ene voetballer leeft ernaar, de ander laat zich niet kennen in de 'stoere' mannenwereld en staat zonder morren weer op. Betaalde vedettes hebben er een sport van gemaakt om bij elk fysiek contact zo overdreven en zo vaak mogelijk ter aarde te storten. De fluitblazers laten zich toch massaal in de maling nemen.

De echte schwalbekoning en een aansteller van Italië tot aan Ouderkerk is het 22-jarige beest Mario Balo-telli. Misschien kunnen we hem beter Maria noemen. Dit wijffie struikelt over zijn eigen benen, kermt het hardst en loopt vervolgens weg met een glimlach. Zelf vrouwen met weinig balgevoel zien dat vanaf de

bank in de huiskamer. Wilfried Bony, Ola Toivonen, Luis Suárez en Arjan Robben hebben het imago van de Eredivisievoetballer eveneens behoorlijk beschadigd. De één noemt het 'een beetje slim zijn', ik noem het een flater.

Ongetwijfeld heb jij ook wel eens gefaked. Wanneer heb jij voor het laatst je pokerface opgezet richting de arbiter? Voetbalspelers hebben geen toneelschool meer nodig. Niet voor niks is er een sterrenteam van Goeden Tijden, Slechte Tijden-acteurs. Eigenlijk zouden spelers er zelfs op moeten trainen. Want eerlijk is eerlijk, het werkt. Waarom wil je eigenlijk een stukje opvoeren en niet op eigen kracht het potje voetbal winnen? Dat heb ik nou nooit kunnen begrijpen van het hele voetbalspel.

De verspreiding van de ziekte met de naam aanstelleritis gaat als een SOA over de wereld. Dat bedrog maakt van de voetballerij langzaam een vrouwen-sport. Dat mag ik zeggen, als vrouw zijnde. Vrouwen mógen zich eerder aanstellen dan mannen, een lagere pijngrens hebben en gillen als een viswijf. Net als voetballers dat doen. En ja, de media moeten érgens opduiken. Hoor ik jou nou lachen ergens in de verste verte?

Goal of niet?

Simone

Hij over...



Ha Simone,

De vallende ziekte lijkt inderdaad tamelijk besmettelijk en ik zie voetballers op ieder niveau zich schuldig maken aan het maken van een fopduik. Waar het vandaan komt? Ik heb geen idee. En of het van alle tijden is? Ik durf het niet te zeggen, maar het lijkt me vooral een trend van de laatste jaren. Het blijft toch apart dat bepaalde voetballers keer op keer in een fractie van een seconde beslissen om zich te laten vallen in plaats van dat zij er voor kiezen om hun actie te bekronen met een beslissende pass of een schot op doel.

Er zijn ook enkele prachtige dooddoeners door en voor schwalbe-koningen bedacht. "De belangen zijn groot in het topvoetbal", hoor je iemand dan met een stalen gezicht zeggen. Of: "het hoort bij de Zuid-Amerikaanse cultuur" (in het geval van Suarez). Ook een mooie: "het is een ontzettend lieve jongen, maar eenmaal op het veld doet hij alles om te winnen". Ergerlijk? Eens, maar maak je het niet groter dan het is? Ik vind dat er teveel aandacht aan wordt besteed in de media.

Jij spreekt van een misselijkmakend stukje theaterspel, ik vind dat het door jou geraadpleegde woordenboek een prachtige omschrijving geeft. Het is komedie! Laten we op een schwalbe dan ook voortaan reageren zoals we op komedie reageren. Stel je eens voor: Wanneer een speler een fopduik produceert, ga je er als tegenstander niet bij staan schelden, nee je gaat erbij staan

lachen alsof de duikelaar zojuist een fantastische mop heeft verteld. Ook je teamgenoten gaan onbedaarlijk staan lachen, of nog beter: ze rollen over de grond van het lachen. De scheidsrechter spreekt de acteur niet beledigend toe, maar veegt de tranen uit zijn ogen, slaat de dader op zijn schouders en vertelt hem dat zijn actie hilarisch was, om te gieren alvorens hij hem schaterlachend een gele kaart voorhoudt. De tuchtcommissie overhandigt de envelop met daarin de schorsing voor de komediant niet met een ernstig gezicht, maar benadrukt nog maar eens dat ze genoten hebben van zijn uitvoering van "de stervende zwaan" en dat ze in tijden niet zo gelachen hebben. "Ga zo door." Geloof me: op deze manier zal een veelpleger zich voortaan wel twee keer bedenken voor hij weer eens ter aarde stort. Hij zal erachter komen dat het veel leuker is om bejubeld te worden voor een mooie goal dan complimenten te krijgen voor zijn hilarische geduidel.

Simone, we moeten het allemaal niet te serieus nemen. Ik weiger te geloven dat het voetbal besmet is met het virus dat aanstelleritis heet. Ik houd het op incidenten. Ik ben ervan overtuigd dat de nette, eerlijke voetballer de overhand heeft en het langer volhoudt dan de smiecht. Eerlijk duurt het langst. Laten we vooral genieten van de mooie dingen die er op het voetbalveld gebeuren. En mocht er toch weer zo'n koekenbakker zijn die een gooi doet naar een Oscar, doe dan het volgende: lach!

Maarten

Infiltreren

Het is zaterdagmiddag half 3. De temperatuur tikt met moeite de 5 graden Celsius aan en er waait een gure wind over het veld. Het eerste elftal van Spirit speelt de lastige uitwedstrijd bij de plaatselijke trots in Strijen. Waar de temperatuur zich meer leent voor een kop warme chocolademelk in een overdekt en verwarmd winkelcentrum of voor een potje Rummikub in een warme woonkamer zit de tribune toch weer aardig vol. Waar het voor half 3 met name koud is, begint het even na het eerste fluitsignaal ook nog eens te regenen. Het overgrote gedeelte van de toeschouwers heeft beschutting gezocht op de verouderde, maar overdekte tribune. Toch blijven een paar vaders stug in de regen staan om de verrichtingen van hun telgen in alle rust te kunnen aanschouwen. Waar deze "journalist" zich normaal binnen de lijnen (of op zijn minst op de bank) bevindt, kon hij zich deze zaterdag eens mengen onder de criticasters en een wedstrijd eens vanaf de andere kant beleven.

Een blik op de tribune verraadde al snel dat de 12e man vandaag in het voordeel zou zijn van de uitspelende kanaries. Niet alleen vocaal (Stef Geneugelijk), maar ook in aantallen. Ruim de helft van de tribune was bemand met supporters die Spirit een warm hart toedragen. "Scheidsrechter, dat is nu al de 3e overtreding van die nummer 2. Gaan we daar nog wat aan doen?" "Waarom speelt die niet?" "Als ik trainer was geweest..." "Kom op jongens laat je niet terugzakken!" "O, o wat een slechte bal." Zomaar een paar kreten die je hoort op deze grauwe zaterdagmiddag. Nee, er wordt geen blad voor de mond genomen en geen enkele speler wordt gespaard. Maar omgekeerd krijgt ook iedereen waardering als die hen toekomt: "Goede bal!" "Jammer dat die bal niet aankwam, maar het was wel goed gezien." Toegegeven er viel niet heel veel te genieten voor de supporters op deze zaterdagmiddag, maar daar was op de tribune niet veel van te merken. Iedereen bleef

hoopvol op die ene goede aanval, of die ene actie waar toch een goal uit zou komen. Niemand die in de 43ste minuut alvast de warme bak koffie opzocht en niemand die in de 88ste minuut alvast de auto ging starten.

In de rust lijkt het wel of we ons in de kantine van Spirit bevinden, zoveel bekende gezichten. Er wordt gepraat over de kleine kansjes die we toch gecreëerd hebben en over het feit dat we toch niet kansloos zijn ondanks het gemis van een half dozijn geblesseerde spelers. Keurig op tijd wordt de kantine weer verlaten voor het begin van de tweede helft. De elftallen beginnen ongewijzigd aan de tweede helft en ook de 12e man heeft dezelfde opstelling weer ingenomen als in de eerste helft. De tweede helft verloopt voor Spirit teleurstellender dan de eerste helft, combinaties mislukken al in een vroeg stadium en het strafschopgebied van de tegenstander wordt bijna niet meer bereikt. "Degene die de eerste goal maakt wint dit potje." "Wisselen!" en "Als we zo blijven spelen mogen we blij zijn met een puntje."

Tot overmaat van ramp maakt Strijen 20 minuten voor tijd de 0-1. Een golf van teleurstelling klinkt op de tribune. Een supporter van de tegenstander, die zich 1 minuut eerder hardop had afgevraagd waarom de spits niet gewisseld werd, kreeg nog even toegeroepen dat we hadden gehoopt dat de trainer naar hem had geluisterd. "Kom er eens af Spirit." "Druk naar voren!" vanaf de tribune wordt het slotoffensief aangewakkerd, maar de ploeg was niet meer in staat om de 1-0 achterstand om te buigen. De Spirit-hooligans veren nog 1 maal op als een bal uit het niets de binnenkant van de paal toucheert. Maar na het laatste fluitsignaal overheerst de berusting. "Hard gewerkt er zat vandaag niet meer in." "Jammer, hopelijk halen we volgende week een beter resultaat." "Volgende week gaan we gewoon weer kijken hoor."



In de kantine wordt nog even nagepraat over waar het nou precies verkeerd is gegaan, maar al snel wordt de orde van de dag weer opgepakt. "Heb je nou vanavond weer een verjaardag Stef?" is de reactie van iemand die hoort dat Stef niet naar de feestavond komt. Al snel stroomt de kantine bij Strijen leeg en zoeken de supporters hun warme auto's weer op voor de lange terugreis, geen spoor van vernielingen achterlatend en altijd als 1 man achter hun cluppie staand. Daar kunnen nog heel wat ploegen een voorbeeld aannemen.

Maarten Adriaanse

Nieuws uit de bestuurskamer

HERMAN STAM BENOEMD TOT ERELID

In een bomvolle kantine werd tijdens de onlangs gehouden Algemene Ledenvergadering Herman "Manus" Stam benoemd tot Erelid. In een gloedvolle toespraak vermeldde voorzitter Henk Lammertse dat hij er bij zijn aantreden van uit was gegaan dat Herman al jaren lang Erelid was. Het was voor het bestuur dan ook een logische stap het erelidmaatschap van Stam aan de leden voor te dragen. Herman Stam, die vorig jaar geëerd werd vanwege zijn 60-jarig lidmaatschap, is de ultieme vrijwilliger voor een vereniging. Na jarenlange dienst als barman, maakt hij nu al weer jarenlang deel uit van de onderhoudsploeg.



Harry Spreeuwenberg (l) en Herman Stam (r)



Tijdens deze zelfde vergadering werd Harry Spreeuwenberg benoemd tot Lid van Verdienste, en werden Albert van Ommen, Barend den Ouden, Lenard Broere en Jan de Vrij voor 40 jaar, en Teun Deelen, Mart van Pelt, Wim van Weenen en Dick van Duijvendijk voor 50 jaar lidmaatschap in het zonnetje gezet.

Boven v.l.n.r.: Jan de Vrij, Lenard Broere en Dirk van Duijvendijk.

Onder v.l.n.r.: Barend den Ouden, Mart van Pelt en Wim van Weenen.

De voordrachtscommissie van de Steef van kooten Penning, bestaande uit de heren Zanddijk, Van Vliet en Advocaat sr, hebben dit jaar gemeend de Penning toe te kennen aan een groep van mensen, namelijk de sponsorcommissie. Wat deze commissie de afgelopen jaren bereikt heeft grenst aan het ongeloofelijke wanneer we kijken naar de behaalde resultaten. Zeker wanneer we de huidige crisis situatie hierbij in ogenschouw nemen. Doordat deze commissie door middel van een geheel eigen aanpak en nieuwe concepten in staat is geweest de inkomsten voor onze vereniging structureel naar een aanmerkelijk hoger plan te krijgen, zijn wij van mening dat een waardering als deze hier zeer op zijn plaats is.



v.l.n.r.: Henk Lammertse, Jeffrey van Vuuren, Gerrit Slob, Richard van der Waal en André van der Hoeven

POFFEN

Het komt de laatste tijd steeds meer voor dat mensen "vergeten" geld mee te nemen naar de club of het gemakkelijk vinden hun consumpties op te laten schrijven. Dit brengt extra administratieve lasten mee voor de club, en bovendien is het risico aanwezig dat we inkomsten mis gaan lopen. Bovendien komt het ook voor dat na verloop van tijd discussies gaan ontstaan over de hoogte van de ontstane schuld. U zult begrijpen dat hier paal en perk aan gesteld moet worden. Daarom heeft het bestuur besloten vanaf heden de volgende regels in te stellen:

1. Er mag maximaal 1 week "gepofft" worden
2. Het maximaal openstaande bedrag is € 50,-
3. Alle thans openstaande bedragen dienen uiterlijk 31 december 2012 betaald te zijn

Wanneer de openstaande bedragen 31 december niet voldaan zijn, moeten wij helaas andere maatregelen te treffen.

Met je chocoladebeen scoren in december

Samen zijn wij Spirit
Geel-wit zit ons in 't bloed



Anita van Ast, 2012®

door: Maarten Tissink

Wessel Dammers... dromen over De Kuip

“Ik kijk niet te ver vooruit, doe het stap voor stap”

Het was begin november toen Wessel Dammers zijn telefoon in zijn broekzak voelde trillen. Een what's appje, dacht de 17-jarige Ouderkerker. Die lees ik straks wel. Hij vergat zijn telefoon vervolgens echter en niet veel later werd hij gebeld: een ploeggenoot. “Wessel, check je mail, je zit in de voorselectie van Oranje onder 18!” Dammers bekeek direct zijn mail en daarin werd bevestigd wat zijn teamgenoot zojuist vertelde. Een spannende week volgde. Dat weekend stond de Feyenoorder op het veld met wat meer zenuwen dan normaal. Zouden ze hem komen bekijken? De wedstrijd verliep prima en op de dag dat de definitieve selectie bekend gemaakt zou worden, legde Dammers, die gewoon op school zat, zijn telefoon voor hem neer op tafel. Die begon vervolgens opnieuw te trillen en bracht hem het verlossende bericht: hij zat erbij! En dus debuteerde Dammers, voormalig jeugdspeler van Spirit, vorige maand in het Nederlands elftal onder 18 jaar. Oranje ging in Uden met 1-4 onderuit tegen de Turkse leeftijdsgenoten. “Maar ik heb alleen de eerste helft gespeeld en toen stond het 1-1,” stipt Dammers aan de keukentafel van zijn ouderlijk huis toch even aan. Enthousiast vertelt hij vervolgens over zijn eerste schreden in het oranje.

LEVEN ALS EEN PROF

“We gingen drie dagen op trainingskamp en alles was tot in de puntjes verzorgd. Alle kleding werd netjes in pakketjes aangeleverd en na het eten kon je, je bord gewoon laten staan. We leefden die dagen echt als profs. En ja het Wilhelmus zong ik natuurlijk mee,” zegt hij lachend. Zijn selectie was het logische gevolg van zijn sterke periode bij Feyenoord. Dammers speelt dit seizoen in de A1 van de club uit Rotterdam-Zuid. Aan het begin van het seizoen zat hij voornamelijk op de bank, maar sinds zijn concurrent geblesseerd is, acteert hij in de basiself. Daar lijkt hij zijn kans te grijpen. “Het gaat goed,” vertelt Dammers. “Ik heb nu 6 wedstrijden gespeeld en 6 keer gescoord. Ik loop 1-op-1.”

Spelen voor Feyenoord A1, het is niet iedereen gegeven. Is het lastig om niet te gaan zweven? “Nee hoor,” is Dammers nuchter. “Ik ben er natuurlijk wel trots op, maar het is ook een soort van normaal geworden. Ik doe gewoon mijn ding. Ik snap dat het voor de buitenwereld misschien anders lijkt. Ik loop bijvoorbeeld in een mooi Feyenoord-pak en werd tijdens mijn basisschoolperiode met een busje opgehaald en thuisgebracht. En als we nu met de bus naar een uitwedstrijd gaan dan zie je mensen ook denken: zo, daar heb je Feyenoord A1.” Het is echter niet allemaal rozegeur en maneschijn, heeft Dammers ervaren. “Mensen vergeten dat spelen voor Feyenoord ook mindere kanten heeft,” legt hij uit. “Op een gegeven moment kies je ervoor om topsporter te zijn en dat heeft ook consequenties. De regels zijn strikt en daar heb je, je maar aan te houden. Niemand heeft er een boodschap aan als je een keer geen zin hebt. Je moet iedere training weer het uiterste geven en even dagdromen wordt direct afgestraft. Daarnaast is het lijntje tussen succes

en teleurstelling maar dun. Dat is soms bikkellhard.” Hoe hard het voetbalwereldje kan zijn, weet Dammers nog goed.

DE TERUGKEER

Na vier jaar in de opleiding leek zijn Feyenoord-avontuur namelijk voorbij. Na een jaar in de C2 gespeeld te hebben, kreeg hij van Feyenoord te horen dat er voor hem geen plaats meer was op Varkenoord. Punt. Wel kon hij gaan spelen voor het kleine broertje van de Stadionclub, Excelsior. In Kralingen bloeide Dammers vervolgens helemaal op. Bij Feyenoord was hij omgeturnd tot laatste man, terwijl hij daar als spits binnenkwam. Bij Excelsior speelde hij in eerste instantie ook als laatste man. Door een samenloop van omstandigheden belandde hij in de B1 echter weer op zijn oude positie, die van spits. Vanaf dat moment begon Dammers te scoren en zijn doelpuntendrift leidde er toe dat hij topscorer van de Eerste Divisie werd. Hij werd daarvoor zelfs in de Amsterdam Arena gehuldigd. Zijn prestaties



Wessel werd gehuldigd in de Amsterdam ArenA.

wekten zelfs hernieuwde interesse van Feyenoord, hoe kan het lopen. Dammers twijfelde in eerste instantie over een nieuw avontuur in Rotterdam-Zuid. "Ik dacht: bekijk het lekker," geeft hij toe. "Jullie hebben me toch weggestuurd." Al snel draaide hij echter bij en zag het als zijn kans om het ongelijk van Feyenoord te bewijzen. Hij kwam tot de conclusie dat een terugkeer naar Feyenoord eigenlijk toch best wel mooi was. Na een goed gesprek, waarin Feyenoord toegaf enkele jaren eerder de verkeerde beslissing te hebben genomen, was alles in kannen en kruiken. Dammers was weer Feyenoorder.

"Ik merk dat de intensiteit bij Feyenoord hoger ligt," vertelt Dammers over de veelgeroemde jeugdopleiding van Feyenoord. "Het valt me op dat er meer gedrevenheid is. Iedereen wil beter worden, alles uit zichzelf halen." In zijn POP-gesprek (persoonlijk ontwikkelingsplan) kreeg hij te horen dat hij met name aan zijn technische handelingen moet werken. "Ook een lastige inspeelpass moet na een balaanname gelijk goed liggen," verklaart de spits. "Daarnaast moet ik nog sterker aan de bal worden als er een verdediger in mijn rug zit." De aandacht voor de individuele voetballer is groot bij Feyenoord. Zo wordt er bijvoorbeeld ook per linie getraind. En zo stond Dammers op een dag ineens op het veld met Roy Makaay. "Hartstikke mooi natuurlijk," zegt hij glunderend. "Hij heeft me vooral getraind in het snel wegdraaien van je tegenstander en vervolgens direct schieten." Als een type-Makaay zou Dammers zichzelf echter niet omschrijven. "Ik ben meer het type-Dirk Kuijt. Een harde werker met loopvermogen. Ik ben daarnaast balvast en sterk in de lucht." Ook heeft Dammers wel een Huntelaar-

trekje. "Ik ben een afmaker," zegt hij zelfbewust. "Ik sta vaak op de goede plek."

STAGE LOPEN

Naast het voetbal volgt Dammers de opleiding Sport & Bewegen aan het Albada College. Hij loopt momenteel stage bij Spirit D1. Samen met onder meer Jan de Vrij traint hij de jeugd ploeg van de Ouderkerkers. Wanneer het woord Spirit is gevallen, haalt Dammers herinneringen op aan zijn Spiritperiode. "We hadden destijds in de E1 echt een goed team en zaten onder meer bij Feyenoord in de poule. Dat was een heel leuk seizoen," vertelt Dammers, die bij Spirit met voetballen begon. Het was ook het jaar dat Feyenoord hem in de smiezen kreeg. "Via Spirit werd ik uitgenodigd voor een proeftraining," weet Dammers nog. "Daarna ben ik nog een keer wezen trainen. Vervolgens speelden we met Spirit op Varkenoord tegen Feyenoord. Het ging die wedstrijd zo lekker dat ik direct na de wedstrijd te horen kreeg dat ik mocht komen."

Nu, zo'n zeven jaar later lijkt De Kuip dichterbij dan ooit. Zeker met een trainer die niet schroomt om de Feyenoordjeugd een kans te geven. Toch? "Zo ver kijk ik niet vooruit," antwoordt Dammers, met de teleurstelling uit het verleden in zijn herinnering, terughoudend. "Natuurlijk zit ik er in de klas wel eens over te dagdromen, maar ik doe het stap voor stap. Ik focus me nu volledig op A1, wil mezelf ontwikkelen en zoveel mogelijk speelminuten maken. Nu gaat het in ieder geval heel goed!" Aan de pas geopende Wall of Fame in de Spirit-kantine is in ieder geval nog plek zat. We zullen de ontwikkeling van Dammers dan ook met veel interesse volgen.



Wessel tijdens de Interland Nederland onder18 - Turkije onder18

door: Maarten Adriaanse

Buitenspel

Wat zou Epke doen?

Heeft u ook zo genoten van de Olympische Zomerspelen? Ik wel!

Dit vier jaarlijkse evenement was het enige hoogtepunt in mijn verder teleurstellende sportzomer (niet helemaal het enige, maar daar kom ik later nog op terug). Het Europees Kampioenschap voetbal in Polen en Oekraïne werd een deceptie door de vroege uitschakeling en het matige spel van de Oranje Leeuwen (lees: iets minder gemotiveerde vedette) en de Tour de France werd wederom overschaduwt door dopingperiodes. Maar gelukkig hadden we Londen nog. Meediscussieren over sporten waar ik de afgelopen vier jaar niet van had gehoord en nooit naar heb gekeken – en waar ik waarschijnlijk de komende 4 jaar ook niet meer naar kijk –. Ik betrapte mijzelf erop dat ik tijdens “ONZE” Epkes gouden routine op de bank ging staan en heel hard begon te schreeuwen. Dat ik de livestream van het kruisboogschieten heb gekeken alsof het de WK-finale was en dat ik en dat ik zelfs vrij nam om de finale van de hockeydames te bekijken. Dat had ik waarschijnlijk ook gedaan als ze om de zevende en achtste plaats hadden gespeeld, maar dat geheel terzijde.

Over het hockey gesproken, het is mooi om te zien wat voor evolutie die sport heeft ondergaan. Van een redelijk saaie sport die veel stilligt en waar de helft van de regels onbegrepen zijn, is het hockey ontwikkeld in een snelle en publieksvriendelijke sport die leuk is om naar te kijken. De vrije slagen mogen genomen worden zonder dat je perse een ander aan hoeft te spelen, datzelfde geldt voor een inslag. Er wordt au-



tomatisch afstand genomen, want doe je dit niet, dan volgt er een tijdstraf. Zouden dit misschien ook regels zijn die het voetbal aantrekkelijker kunnen maken? Hoe vaak zie je niet dat er een aanval of counter wordt onderbroken door de zogenaamde “slimme” overtreding. Hoe leuk zou het zijn als je snel op kunt staan en de vrije trap voor jezelf mocht nemen, zonder dat de verdediging weer alle tijd heeft om te hergroeperen? En zouden er nog mensen voor de bal blijven staan om het snel nemen van een vrije trap te beletten, in de wetenschap dat je dan het risico loopt om 2 minuten naar de kant te moeten? Ik geef maar een opzetje, maar ik dwaal een beetje af van mijn onderwerp. Want na de Olympische Spelen dreigde ik een beetje in een zwart gat terecht te vallen; geen dagelijkse sportprogramma's inclusief de voor- na- en tussenbeschouwingen. Heel even was ik bang dat ik moest overschakelen op Expeditie Robinson, de herhaling van Goede Tijden Slechte Tijden of Boer zoekt Vrouw. Maar zo ver is het gelukkig nooit gekomen, want de redding kwam uit onverwachte hoek: de Paralympische Spelen.

Dit ondergeschoven kindje van de topsport kreeg dit jaar voor het eerst de aandacht die het verdient. Want dat deze mensen met een handicap, van welke aard dan ook, topsporters zijn staat buiten kijf. Wat een spelvreugde en fanatisme gecombineerd in 1 evenement. Deze sporters krijgen niet zo vaak de kans om zich te etaleren op de (inter)nationale televisie. En dat allemaal omdat het commercieel niet zo aantrekkelijk is. Maar dat maakt de topprestatie niet minder groot. Zo zag ik “ONZE” eigen blade-babe goud pakken op de 200 meter, zag ik “ONZE” Esther Vergeer opnieuw een gouden medaille winnen met rolstoeltennis en zat ik op het puntje van mijn stoel toen “ONZE” Lisette Teunissen een gouden medaille haalde op de 50 meter rugslag. Achter al deze topsporters schuilt een verhaal, maar ze hebben allemaal een overeenkomst; ze hebben hun handicap overwonnen en hebben zich jarenlang gefocust op hetgeen ze goed kunnen en graag doen. Zowel de Olympische- als de Paralympische TOPsporters hebben er uren lange trainingen in weer en wind en weken lange trainingskampen opzitten. Allemaal met 1 doel: meedoen en presteren op de Spelen. Ik mag voor mijzelf wel zeggen dat ik na deze Olympische zomer wel anders naar dingen ben gaan kijken. Op momenten dat ik niet zoveel zin heb om te werken of geen zin heb om in de kou te gaan trainen, vraag ik mij tegenwoordig af: Wat zou Epke doen?

Maarten Adriaanse

door: N. Hordijk, S. Lammertse, A. van Ast en H. Boers

Pupillen van de week

SPIRIT - ROZENBURG 1 - 1

Ik moest me melden bij Sylvia. Toen kreeg ik eerst wat te drinken en een bal en ik moest een pupil van de week shirt aantrekken. Toen gingen we naar de kleedkamer en gingen alle spelers hun naam op de bal zetten. Ze moesten ook lachen omdat ik die dag met 22-1 had verloren. Daarna gingen we de trainer zoeken want we waren hem kwijt. Toen gingen we het veld op en de warming up doen. We gingen rekken, heen en weer rennen, sprintjes trekken en over passen en lummelen met Kevin van Vliet en Maarten Tissink en Maarten Adriaanse. De warming-up vond ik het allerleukst van de hele middag.

We gingen het veld op met de scheidsrechter en ik op de middenstip handjes geven aan de spelers van Spirit en de tegenstander. Toen mocht ik de aftrap nemen en scoorde ik bij de keeper van Rozenburg. Daarna moest ik snel naar de kant en mocht ik in de eerste helft op de bank zitten. De spelers op de bank zaten steeds grapjes te maken met z'n allen. In de rust kreeg ik patatjes. Ik vond het heel erg leuk en zou wel elke week pupil van de week willen zijn.

Groetjes Wieke de Kogel (Spirit F4)



SPIRIT - ZUIDLAND 0 - 3

Op 20 oktober mocht ik de pupil van de week zijn. Om 2 uur moest ik in de bestuurskamer zijn en kreeg drinken met een lekker koekje. Mylene heeft verteld wat ik allemaal moest gaan doen. Daarna mocht ik naar de kleedkamer. Op de bal die ik heb gekregen hebben alle spelers hun handtekening gezet. Toen gingen we naar buiten en de warming-up doen. Balletje tikken, heen het weer rennen. Ik kreeg het er echt warm van.

Om 3 uur kwam ik met de scheidsrechter en de spelers het veld op. Wel spannend hoor!! Ik mocht de aftrap nemen. Ik maakte een solo en scoorde bij de keeper van Zuidland. Helaas was dat de laatste keer dat die keeper is gepasseerd want Spirit verloor de wedstrijd met 0-3.

Ik heb in ieder geval een super leuke middag gehad en ik hoop dat het eerste de komende tijd veel wedstrijden gaat winnen. Spirit en Mylene, hartstikke bedankt voor deze gave middag!

Groetjes Marijn Advocaat



SPIRIT - BRIELLE 1 - 1

Yes, ik ben pupil van de week geweest op 3 november!!! Als eerste mocht ik naar de bestuurskamer, daar werd uitgelegd wat we die middag gingen doen. Ik mocht een speciaal pupil van de week t-shirt aan en kreeg een bal waar alle spelers van het eerste elftal hun naam en rugnummer opgezet hebben! Toen mocht ik de warming-up meedoen op het hoofdveld, dat was hard werken voor mij want wat zijn die grote jongens snel!!! Daarna gingen we weer terug de kleedkamer in om vervolgens met de scheidsrechter en lijnrechters terug het veld op te lopen. Toen kwam het meest spannende en leuke moment, de aftrap doen!!! Super cool vond ik dat en ik heb ook nog gescoord!!! In de rust kreeg ik nog wat te drinken en een heerlijke tosti.

Het eerste van Spirit moest tegen Brielle en kwamen in de tweede helft 1 doelpunt achter te staan maar gelukkig werd het aan het einde van de wedstrijd nog 1-1 door een penalty. Helaas, telde mijn doelpunt niet mee want dan hadden we gewonnen.....!!!! De bal met handtekeningen staat nu op een plankje boven mijn bed en ben er super blij mee!!! Bedankt iedereen!!!

Groetjes Jesper Versluis



Waarden en Normen

Ouders langs de lijn, fijn dat ze er zijn, maar...

Je hoort het nogal eens: coaches, sportbestuurders, scheidsrechters en ouders hebben een moeizame relatie met de (andere) ouders van hun voetballende kinderen. Wie kent niet het stereotype van de tierende vader, die vindt dat de coach en scheids geen goed kunnen doen en over wie wordt gefluisterd dat hij zijn frustraties over een eigen mislukte voetbalcarrière botvriert op zijn kind? In Nederland was onlangs de Sire campagne 'Geef kinderen hun spel terug'. Deze campagne was er op gericht om te fanatiek gedrag van ouders bespreekbaar te maken.

Wie je er ook naar vraagt, vrijwel iedereen heeft een mening over het gedrag van ouders langs de lijn. Maar waarom doen 'sportouders' zo? En wat vinden sportende kinderen eigenlijk van hun tierende ouders? Uit onderzoek blijkt dat een te grote betrokkenheid van ouders in de sport geen nieuw probleem is en er al flink geëxperimenteerd wordt met verschillende aanpakken. Voorbeelden zijn 'silent saturday' (ouders mogen geen geluid maken), strafmaatregelen, gedragscodes of een educatieve insteek. De effectiviteit van deze aanpakken blijkt helaas niet of nauwelijks aangetoond.

Wat vinden de sportende kinderen zelf?

Als je aan sportende kinderen vraagt hoe zij hun ouders het liefst zien bij sportwedstrijden, dan zal het waarschijnlijk niemand verbazen dat de kinderen het liefst hebben dat ouders zich als supporter gedragen, en niet als veeleisende coach of losgeslagen fan. Ze hebben dus het liefst dat hun ouders met aandacht, maar niet te veel geluid of gebaar hun prestaties gadeslaan, en zo af en toe een verdiende aanmoediging of compliment uitdelen. Ouders zouden zich dus positief, bemoedigend en niet-kritisch moeten gedragen. Ook wil een groot deel van de sportende kinderen als regel dat de ouders niet schreeuwen tegen de scheidsrechter. Kortom, de tierende ouder is niet alleen een doorn in het oog van de coach, sportbestuurder, scheidsrechter en andere ouders, maar ook van het sportende kind zelf!

Waarom 'misdragen' de ouders zich?

Vaak wordt gedacht dat de sportdeelname van het kind een soort 'plaatsvervangende' ervaring is voor de ouders. Het wetenschappelijk bewijs dat deze 'plaatsvervangende betrokkenheid' een oorzaak is voor wangedrag ontbreekt echter. Wel duidelijk is dat het kijken naar sportprestaties van kinderen voor ouders een emotionele aangelegenheid is. Het hanteren van

de emoties die het kijken en supporteren met zich mee brengen, gaat niet elke ouder even gemakkelijk af, en de ervaren emoties leiden bij sommige ouders tot ongewenst gedrag.

Emoties en gedrag zijn zeer sterk aan elkaar gerelateerd. Boosheid en gevoelens van woede blijken de belangrijkste triggers voor ongewenst gedrag te zijn. Vanuit boosheid kunnen ouders gaan schreeuwen en zich overmatig met de sport bemoeien. Juist uitingen van boosheid blijken bovendien het schadelijkst te zijn voor het welzijn van kinderen in de sport. Boosheid van ouders wordt vaak getriggerd door een relatief klein, en voor spelbaar scala aan gebeurtenissen. Zo worden ouders aan de lijn normaal gesproken boos omdat zij vinden dat de scheidsrechter, de coach of andere ouders zich onrechtvaardig, onzorgvuldig of onbekwaam gedragen.

Wat nu?

Natuurlijk dienen de ouders te leren accepteren dat coaches, scheidsrechters en sporters fouten kunnen maken. Dat zou een hoop boosheid, en daarmee wangedrag, schelen. Bovendien zijn ook ouders zelf een belangrijk rolmodel voor hun 'collega-ouders'. Door je te gedragen zoals je wilt dat andere ouders zich gedragen, beïnvloed je de cultuur langs de lijn.

Als we allemaal sportiviteit promoten, sporters simpelweg hun best doen, de coach en de scheidsrechters hun taak zo goed mogelijk uitvoeren en ouders zich meer bewust worden van hun functie als rolmodel, krijgen we de sportouders die sportende kinderen willen: een zorgzame supporter in plaats van een boze ouder als veeleisende coach of losgeslagen fan.

Commissie Waarden en Normen van Spirit

Voetbalvereniging Spirit heeft een commissie Waarden en Normen. De club heeft steeds meer een sociaal-maatschappelijke functie en een maatschappelijke verantwoordelijkheid. Daarbij komt het feit dat in onze snel veranderende samenleving waarden en normen niet meer zo vanzelfsprekend zijn. Gelukkig gaat er veel goed en dat moeten we uitdragen en zichtbaar maken, maar er zijn ook incidenten op en langs het veld die niet passen binnen Spirit. De commissie heeft de taak deze incidenten te voorkomen, te signaleren en aan te pakken. Voetbalvereniging Spirit tolereert geen tierende ouders langs de lijn! Via de site kunt u meer informatie vinden over onze commissie en incidenten melden.

Kees van Dalsen

door: Erwin Spek

ERWIN
SPEK
FOTOGRAFIE.NL

Van onze clubfotograaf



Bekerwedstrijden seizoen 2012-2013

Zoals ieder seizoen begint het voetbalseizoen met bekerwedstrijden. De senioren en de selectieteams spelen een poule van (normaal gesproken) 4 teams. De overige teams werken een poule af van (normaal gesproken) 8 teams. Dertien Spirit teams mochten zich opmaken voor een wedstrijd in de 2e ronde:

Spirit 1 plaatste zich voor de 2e ronde door te winnen van UNIO (2-1), Dilettant (3-5) en Schoonhoven (2-1). Hoofdklasser Zwaluwen was vervolgens een maatje te groot. Op eigen terrein werd het 1-3 voor de Vlaardingers. Naast het eerste team plaatste ook **Spirit 5** zich voor de volgende ronde. De poulefase kreeg een spannend slot. Bij directe concurrent Alexandria'66 4 moest worden uitgemaakt wie groepswinnaar werd. Door de misstap van de Rotterdammers moesten zij met 4 doelpunten verschil winnen. Een bijna onmogelijke taak, zullen er veel gedacht hebben. Spirit verloor met 5-2, maar bekert verder met 1 doelpunt beter doelsaldo. In de 2e ronde speelde Spirit 5 tegen Lekkerkerk 2. Na de 1-1 waren de Ouderkerkers beter in de strafschoppen. Het bekeravontuur eindigde in de 3e ronde. Kamerik 3 was een maatje te groot. Het werd in Ouderkerk 0-5.

Spirit A3 plaatste zich voor de volgende ronde door 2e te worden in de poule. Op 1 december werd de uitwedstrijd tegen Nicolaas Boys A2 gewonnen met 1-5.

Spirit C1 overwintert niet in het bekertoernooi. Na de volle winst in de poulefase verloor de Ouderkerkse ploeg in blessuretijd met 2-3 van BVCB C1.

Bij de D-pupillen plaatsten 4 teams zich. **Spirit D2** werd in de 2e ronde vrijgeloot. **Spirit D1** ging in de 2e ronde op herhaling. In de poule van 3 teams werd de Ouder-

kerkse ploeg 2e achter Jodan Boys D1. In die 2e ronde mochten beide ploegen uitmaken wie er verder mocht bekeren. Jodan Boys D1 was duidelijk de sterkere. Het werd 3-0 voor de ploeg uit Gouda. **Spirit D5** heeft ook de 2e ronde niet overleefd. In Nieuwerkerk moest er afgerekend worden met de plaatselijke D8. Spirit D5, dat in de bekercompetitie 2e werd, verloor met 5-3. **Spirit D4** gaat wel door in de beker. De groepswinnaar moest het zaterdag 1 december opnemen tegen Stolkwijk D1. Het werd 1-1, waarna de pupillen van Spirit de betere waren via strafschoppen.

Spirit E1 werd groepswinnaar door alle wedstrijden te winnen. Ook in de 2e ronde had de ploeg geen problemen. Nieuwerkerk E3 werd met 0-4 uitgeschakeld. Een paar uur later mocht **Spirit E4** ook gaan proberen om ten kosten van een Nieuwerkerks team door te bekeren. De op doelsaldo groepswinnaar geworden Spirit E4 moest na de 3-3 hun meerdere erkennen aan Nieuwerkerk E6 via strafschoppen. **Spirit E7**, tweede in de poule, won in een doelpuntnrijk duel met Bergambacht E5 met 4-9. **Spirit E9** eindigde in poule op de 2e plaats. Theoretisch gezien konden ze nog groepswinnaar worden, maar zonder de laatste wedstrijd te spelen, was de 2e ronde al een feit. In die 2e ronde werd er kansloos met 1-10 verloren van UNIO E5.

In tegenstelling tot de laatste jaren is er dit seizoen slechts 1 F-pupillenteam dat de poulefase heeft overleefd. **Spirit F1** werd in de bekercompetitie groepswinnaar. Het vervolg werd gespeeld in Bergambacht. Bergambacht F1 en Spirit F1 lieten een spannende wedstrijd zien. Het werd 1-1 waarna strafschoppen genomen moesten worden. Spirit zag er één overgaan en 2 gestopt door de Bergambachtse keeper.

Minst gepasseerde keeper v.v. Spirit

Naam:	Team:	Tegen:	Naam:	Team:	Tegen:
Vincent Hoogelanden	Spirit C3	4	Michael Osseweijer	Spirit 2	13
Mark v/d Male	Spirit 4	7	Gylian van Buuren	Spirit D6	14
Rick Graveland	Spirit D4	11	kylian Kouwenberg	Spirit D2	14
Wouter Vreeken	Spirit 5	13	Michiel Lievers	Spirit C5	32

Staat jullie keeper niet in het lijstje? Vraag jullie aanvoerder/leider de gegevens bij te houden samen met de topscoorders. Voor meer info: spirit.mail.voor.eric@gmail.com

Competitieoverzicht jeugd v.v. Spirit

A-junioren

In de competities van de A-junioren gaat het moeizaam. Spirit A1 bezet de 8e plaats. Na een aantal verloren wedstrijden komt de streep van nacompetitie dichtbij. Ook Spirit A3 staat 8e. Echter spelen zij in een competitie met 9 ploegen, terwijl de competitie van Spirit A1 bestaat uit 12 teams. Ondanks de lage klassering hoeft men zich nog geen zorgen te maken. Het verschil met de nummer 3 is slechts 3 punten, dus kan de situatie snel anders zijn. Spirit A2 staat vooralsnog laatste. Na 4 verloren wedstrijden werd er een goede overwinning behaald.

B-junioren

Spirit B4 staat 7e. Met één overwinning op zak staat het onderaan de middenmoot, 3 punten boven de onderste plaatsen. Spirit B3, dat laatste werd in de bekerpoule, bezet momenteel de 5e plaats. Spirit B2 is nog volop in de race om een kampioenschap. Met 2 punten achterstand staat het op de 2e plaats. Ook Spirit B1 speelt lekker mee. Een kampioenschap zit er niet in, maar heeft zich met een 4e plaats bovenin de middenmoot gevestigd.

C-junioren

De competitie waarin Spirit C1 speelt is bovenin ongekend spannend. Spirit C1 staat op de 4e plaats, maar het verschil tussen de nummer 1 en de nummer 6 is slechts 4 punten. Het verschil tussen Spirit C1 en de gedeelde koplopers is 3 punten. Spirit C2 staat, met 3 punten achterstand op de ongeslagen koploper, op de 2e plaats. Spirit C3 staat 5e, maar ook bij hun is het verschil met de koploper slechts 3 punten. Spirit C4 staat 8e. Spirit C5 is met slechts 1 gelijkspel vooralsnog laatste.

D-pupillen

Als je naar de klassering in de diverse competities kijkt, dan doet Spirit D6 het het best. De ploeg, dat het seizoen in de beker begon met een kansloze en smadelijke 10-0 nederlaag staat momenteel op de 3 plaats. Ook Spirit D4 doet het goed. Met 3 andere teams staan ze op een gedeelde 2e plaats, 6 punten achterstand op de koploper. Door het doelsaldo bezetten zij de 4e plaats. Spirit D3 staat precies in het midden van de competitie. Met 6 punten achterstand op de nummer 1 en 6 punten voorsprong op de nummer laatst, staan zij op de 5e plaats. Spirit D1, spelend in de Hoofdklasse, staat momenteel op de 6e plaats. De achterstand op koploper Feyenoord AV D1 is 12 punten. Spirit D2, dat

het goed deed in de beker, probeert in de competitie zijn draai nog te vinden. Met 1 gewonnen wedstrijd en 1 gelijk spel staat het op de 7e plaats. Spirit D5 won in de bekerpoule veel wedstrijden en is daardoor in een klasse hoger geplaatst. Daarin is de ploeg nog op zoek naar de eerste punten.

E-pupillen

Spirit E6 is één van de ploegen die kans kan maken op een kampioenschap. Met 2 punten voorsprong staat de ploeg op de 1e plaats. Ook Spirit E10 is nog in de race voor het kampioenschap. Het staat dan wel op de 5e plaats, maar hebben slechts 2 punten achterstand op de 4 koplopers. Spirit E9 staat in punten gelijk met 3 andere ploegen op de 1e plaats. Echter heeft Spirit 2 wedstrijden meer gespeeld, waardoor het op de 4e plaats staat. Ook Spirit E1 doet bovenin goed mee en is zeker niet kansloos om een gooi naar het kampioenschap te doen. De ploeg staat op de 3e plaats, 2 punten achter de nummer 1. Spirit E8 staat 3e, maar het verschil met de koploper lijkt groot: 9 punten. Spirit E5 staat 5e, Spirit E3 staat 6e en Spirit E7 staat 7e. Spirit E2 (8e plaats) en Spirit E4 (8e) staan net boven de onderste plaatsen.

F-pupillen

Spirit F1 heeft het tot nu toe moeilijk in de Hoofdklasse, waar zij nog op zoek zijn naar de eerste punten en de laatste plaats bezetten. Ook Spirit F4 staat laatste. Echter hebben zij nog een wedstrijd gewonnen. Spirit F2 staat 8e. Net als 2 andere teams hebben zij 3 punten. Spirit F5 staat ook 8e, 4 punten boven de laatste plaats. Spirit F6 bezet een plaats in de middenmoot. Met 6 punten staat de ploeg op de 7e plaats. Spirit F3 staat 3e met 5 punten achterstand op de koploper. Echter hebben ze een wedstrijd minder gespeeld. Spirit F8 doet nog volop bezig om de bovenste plaats van de competitie te bezetten. Het staat 4e, 2 punten achterstand op de 3 koplopers. Spirit F7 is (op doelsaldo) de koploper van de competitie. Het is wel spannend bovenin, want tussen de nummer 1 en de nummer 5 is slechts 3 punten

Jullie verhaal van jullie team in De Treffer?

Is jullie team zo bijzonder? Hebben jullie een spectaculaire wedstrijd gespeeld? Het maakt niet uit waarom jullie vinden dat jullie team geplaatst moet worden in De Treffer, mail je verhaal naar kopijdetreffer@vvsprit.nl

door: Cees van Vliet

De Harde Kern

In een van de vorige treffers schreef ik dat Cruyff beweerde dat voetballers betere rechterhersenhelften bezitten dan linkse. Cruyff heeft gelijk dat rechtse en linkse hersenen duidelijk verschillende functies hebben.

Alcohol heeft wel degelijk invloed op hersenen en het functioneren daarvan. Overmatig gebruik is nadelig voor bijvoorbeeld de motoriek, het geheugen en denkprocessen. Zo is dan ineens duidelijk dat Arie Kool meer verstand van voetballen heeft dan de gemiddelde Kern kijker, en zeker als hij de Tom - Dom gebruikt.

Het is ook zo dat volwassen mannen meer, 1375 gram, tegenover volwassen vrouwen, 1245 gram hersenen bezitten. Informatie vanuit de hersenen reist met een snelheid van 431 km per uur, na correctie is dat dan 425 km. Het aantal vertakkingen in de hersenen is even groot als het aantal takken in de bossen van Nederland en België samen. Ik vraag mij af wie en hoe zo'n telling gedaan zou kunnen hebben, alhoewel Jaap Koolwijk daar best toe in staat

is en dan meteen met de kettingzaag mijn zijscheuten inkort.

Een mens schijnt 125 miljard hersencellen te bezitten, weer zo'n telling waar een natte vinger zeker zo zuiver is. Als je nou de ruim 1375 gram van b.v. Eddy zou delen door 125 miljard, dan schiet er toch alleen maar een wolk "fijnstof" over. Ik ben zelf niet zo'n tennisliefhebber, kenner, kijker, maar zo nu en dan gebeurt het dan toch en soms ga je het nog spannend vinden ook.

De laatste keer keek mijn kleinzoon van zes ook mee en hij vroeg mij waarom al die mensen applaudisseerde als een van die twee meppers de bal in het net sloeg. Dat is toch fout opa, was zijn relaas, die bal moet toch over het net. Dan moet ik trachten hem aan zijn kinderverstand te brengen dat het applaus bestemd is voor de speler aan de overkant, die met effect en..... ja t' zal wel opa, en hij dreutelde weg. En dan dat "kreunen", of heet dat in tennis termen misschien anders. Vreemd genoeg stelde mijn kleinzoon daar geen vragen over. Het kreunen schijnt

niet bij het spel te horen want sommige doen het geruisloos. We kunnen Jan Hendrik nog vragen om uitleg en of het verband houdt met het „andere“ kreunen. Dan kan ik tenminste in het vervolg mijn volledige fantasie aan het spel weiden.

Arie Ribbens, de bekende kilometer-vreter zanger zingt in zijn carnavals kraker uit 1982, Polonaise - Hollandaise, over het rechtsaf gaan bij Hoevelaken. Goed geluisterd Piet, toch vermoed ik dat de tekstschrijver de term in het liedje verwerkt heeft omdat het gezegde al bestond voor 1982. Op het moment dat ik dit schrijf moeten Strijen uit en Lombardijen thuis nog worden gespeeld en ik hoop dat we middenmoter zijn op het moment dat u dit leest. Rest mij nog, namens alle kernleden een ieder een prettige kerst en een gelukkig en sportief 2013 te wensen.

P.S. ook al die andere twitterende watjes.

En dan bij Hoevelaken rechtsaf.
Cees van Vliet



Sponsors met een warm hart voor Spirit

Langs deze weg willen wij een beroep doen op een ieder die Spirit een warm hart toedraagt. Spirit is een vereniging welke bekend staat om zijn unieke sfeer en ook om het niveau waarop de (jeugd-)selectieteams spelen. Om deze unieke kenmerken te kunnen waarborgen moet er binnen de vereniging veel worden gedaan. Gelukkig zijn er veel vrijwilligers die zich graag inzetten om dit alles mogelijk te maken. Echter om dit alles te kunnen realiseren en in stand te houden is er ook geld nodig. Uit alleen de contributie en de kantine inkomsten is dit niet te realiseren, vandaar dat Spirit altijd op zoek is naar andere inkomstenbronnen. Gezien de vele belangstellenden, die dagelijks op ons prachtig onderhouden complex komen om naar de verrichtingen van hun (klein-)kind te kijken, denken wij dat er meer (sponsor-)inkomsten zijn te genereren.

Ga eens na of u hierin iets kunt betekenen. Voor minimaal € 50,- kunt u al lid van de club van 50 worden of wellicht kent u een relatie die zich aan onze vereniging wil verbinden. Wij hopen dat u ons kunt helpen om onze unieke vereniging minimaal op hetzelfde niveau te houden. Hieronder treft u de sponsormogelijkheden aan.

CLUB VAN 50

Dit is een club van personen/bedrijven die voor een bijdrage van € 50,- per jaar lid zijn en diverse categorieën ondersteunen binnen onze vereniging. In de kantine hangt een mooi bord met alle namen van de leden. (Je hoeft geen lid te zijn van Spirit om deel uit te kunnen maken van de Club van 50).

BORDRECLAME

Een bord langs ons hoofdveld, normaal, groot of afwijkend formaat, levert niet alleen publiciteit op voor uw bedrijf, maar bovendien kunt u met trots laten zien dat uw bedrijf onze vereniging ondersteunt.

ADVERTENTIE CLUBBLAD "DE TREFFER"

Ons clubblad verschijnt 4x per jaar met een oplage van 1000 stuks. De advertenties worden in kleur gedrukt. De sympathie die dit oplevert voor uw bedrijf staat in schril contrast met de lage kosten van de advertentie.

WEBLINK OP ONZE SITE

Onze website wordt dagelijks door tientallen en in het weekend door honderden bezoekers geraadpleegd. Door middel van een link naar de site van uw bedrijf wordt u niet alleen gezien door honderden geïnteresseerden, u geeft ze ook nog de kans direct uw bedrijf en/of uw producten onder de aandacht te brengen.

INFORMATIESCHERM IN DE KANTINE

In de kantine hangt een informatiescherm waarop de wedstrijden, standen, etc. voorbij komen. Het is mogelijk uw bedrijfslogo en/of aanbieding van uw bedrijf voorbij te laten komen.

BALLENACTIE

De gesponsorde wedstrijdbal voor ons 1e elftal wordt altijd met wat extra publiciteit onder de aandacht gebracht. Niet alleen wordt uw bedrijf voor de wedstrijd middels de speakers apart vermeld, ook wordt uw bedrijfsnaam en logo in het programmaboekje 't Treffertje opgenomen en is uw logo zichtbaar op het informatiescherm in de kantine op de wedstrijddag.

SHIRTSPONSORING

Wat is er mooier dan een elftal van (wedstrijd)kleding te voorzien met uw bedrijfsnaam. Niet alleen mooi voor de uitstraling van het elftal, maar vooral voor de publiciteit die dat aan uw bedrijf geeft. Spirit hanteert hierin wel bepaalde voorwaarden welke altijd vooruit besproken dienen te worden met de sponsorcommissie.

ONDERNEMERSCLUB VRIENDEN VAN SPIRIT

De OVVS vormt een platform voor ondernemende mensen die zich verenigd hebben met 2 doelen:

1. Het financieel ondersteunen van de A-selectie.
2. Het creëren van een platform voor ondernemers die zich op enige wijze verbonden voelen met Spirit waardoor ze kunnen netwerken, kennis uitwisselen, bedrijfsbezoeken afleggen en/of zakelijke voordelen aan elkaar kunnen gunnen. De flyer van de OVVS is op verzoek beschikbaar.

Indien u meer wilt weten over de mogelijkheden dan kunt u contact opnemen met de Sponsorcommissie of stuur een e-mail naar: sponsorzaken@vvspirit.nl

Sponsorcommissie:

Jeffrey van Vuuren	T: 06 - 4223 5889
Richard van der Waal	T: 06 - 5114 6987
Gerrit Slob	T: 06 - 3914 8661
André van der Hoeven	T: 06 - 5312 0445
Henk Lammertse	T: 06 - 2396 6776

OVVS:

Gert Stubbe	T: 06 - 2616 2211
Kees van der Poel	T: 06 - 2786 5022
Henk Lammertse	T: 06 - 2396 6776

door: De redactie

Wist u dat...

- ex-Spirit 6 speler René Boers op veld 3 onlangs naar zoonlief, ook al ex-Spiritspeler Cees keek. Cees scoorde, maar zowel René als Cees de goal uiterst gepast vierden; John Hoogendijk opmerkte dat het wel wat uitbundiger mocht; 'respect' was hierop René's antwoord;

- diezelfde René een week later bestuursdienst had en zijn mooiste kloffie had aangetrokken; René gebeld werd door een 'mystery-beller van de Kerkweg' die hem te verstaan gaf dat het geluid voor de wedstrijd van Spirit - NSVV wel erg luid was en dat zelfs de intocht van Sinterklaas in het Ouderkerkse hinderde; René de beller te adequaat te woord stond en direct actie ondernam;

- de wedstrijd tegen NSVV de eerste winstpartij voor het vlaggenschip betekende en dat in een bomvolle kantine gepast gevierd werd; zelfs NSVV-spelers meehielpen om het Rad van Avontuur te draaien; eindelijk werden de zangtalenten van Eddy Offerman weer luidkeels verwelkomd en Eddy Kevin van Vliet zeer terecht als 'Man of the match' aanwees;

- in de kantine ook de schaatswedstrijden aan staan op zaterdag; Arie Lingen's schoonzoon Gertjan Bos bij de beelden met Hein Otterspeer opmerkte dat ook hij van de Lage Weg kwam en wel uit de 'kouwe aardappelen-hoek'; daar wordt niet zomaar talent gekweekt!

- bestuurslid Jan Hendrik Neet onlangs na een lange bestuursvergadering langs de 'Boshut' een raar ding boven zijn hoofd zag; Jan Hendrik dacht aan een nieuwe antenne, maar navraag leerde dat het een para-

pluboom was; een prachtige aanvulling in het zicht van ons hypermoderne clubgebouw; op zaterdag worden er ook mensen onder de boom gespot die denken dat ze dan een beter bereik hebben;

- voorzitter Henk Lammertse onlangs bij Perkouw in de 7 tegen 7 competitie maar liefst drie maal scoorde; Henk in thuiswedstrijden het vizier vaak niet op scherp heeft; de druk is hem dan waarschijnlijk te groot;

- werkploeglid Bep van Vliet zich onlangs afvroeg wie toch die vlag met 'De Harde kern van Spirit' steeds achter de doelen ophing bij wedstrijden van Spirit 1; het bleek zijn broer Cees te zijn;

- voetbalkenner en begenadigd analist Stef Geneugelijk onlangs een aantal NSVV-spelers attendeerde op een aantal iconen uit het NSVV-verleden; Stef noemde de namen van Rini van Trigt, Abe Knoop; tot ontsteltenis van Stef kenden zij deze grote namen uit het verleden niet;

BEDANKT

De ongelooflijke hoeveelheid bloemen, kaarten en vooral belangstelling, welke ik van jullie heb mogen ontvangen tijdens mijn verblijf in het ziekenhuis en mijn herstelperiode daarna, hebben mij zo verschrikkelijk goed gedaan, dat ik ervan overtuigd ben dat dit een grote bijdrage heeft geleverd aan mijn spoedige herstel. Ik wil jullie allen dan ook heel hartelijk bedanken voor deze massale ondersteuning. Juist tijdens zo'n periode merk je hoe hecht onze club Spirit is.

Jansje Vis

ING Bank kiest voor Spirit

De ING Bank is sponsor van de KNVB en het Nederlands elftal. Als gevolg van deze sponsoring hebben de lokale vestigingen ook elk het recht om een club in hun regio apart te sponsoren. Deze sponsoring bestaat uit een aantal elementen, waaronder het ter beschikking stellen van diverse spelmateriaal en evenementenfaciliteiten. Ook stelt de ING bank know-how en tijd ter beschikking over zaken als sponsorwerving, financieringen en administratievoering.

Namens de ING bank kwam mevrouw José van Rooijen het sponsorcontract ondertekenen en stelde ze de eerste materialen ter beschikking. De reden dat de ING bank juist voor Spirit gekozen heeft, terwijl er vele andere verenigingen binnen de regio actief zijn is voor José van Rooijen niet lastig te beantwoorden: "Spirit is een fantastische club, waarbij de begeleiding van jeugd en kader in een hoog aanzien staat. De waarden en normen die de vereniging Spirit uitstraalt, passen prima bij de uitstraling zoals wij die graag zien. Wij zijn dan ook erg blij met deze samenwerking".



Henk Lammertse en José van Rooijen

door: Malcolm Osseweijer

Op 5: Linkspoten

Iemand die vaardiger is met zijn linker- dan met zijn rechtersvoet en/of die bij voorkeur zijn linkervoet gebruikt bij een taak die voornamelijk met één voet moet worden uitgevoerd, is linksbenig. Linksbenige voetballers worden in de volksmond vaak liefkozend "linkspoten" genoemd, op zich klinkt dat een beetje denigrerend, maar er spreekt duidelijk een bepaalde bewondering uit. Op dit moment lopen er op de internationale velden gelukkig heel veel fantastische "linkspoten" rond. Ik hoef maar even te denken aan Messi, Giggs en natuurlijk Van Persie. Van Persie laat misschien in Oranje niet z'n beste spel zien, maar is voor zijn Engelse werkgevers iedere week weer van onschatbare waarde.

Ook in de historie van het voetbal komen we namen tegen van spelers die hun rechterbeen slechts gebruikten ter ondersteuning, maar goud in hun linkervoet hadden. Binnen onze landsgrenzen denk ik dan direct aan één van de meest karakteristieke voetballers uit onze geschiedenis, Van Hanegem. Gezegend met een fantastisch linkerbeen en ondanks zijn beperkte gezichtsvermogen altijd in staat om de beste oplossing te kiezen. En de onlangs overleden voetbalheld van Rotterdam, Coun Moulijn, zijn voorzet, na een fantastische dribbel zorgde altijd voor gevaar.

Heel dicht bij huis mag in dit verhaal Van Bronckhorst natuurlijk niet ontbreken, voor velen van ons een dorpsgenoot, waar we heel erg trots op mogen zijn. Denk alleen maar even terug aan zijn weergaloze doelpunt, in de halve finale tegen Uruguay, in zijn 105e interland voor het Nederlands elftal.

Als ik dit zit te schrijven, zie ik ineens weer de beelden voor me van

de WK finale van 1978, in Buenos Aires tussen Nederland en Argentinië. Na een zeer enerverende wedstrijd schoot Rob Rensenbrink in de 90e minuut de bal met zijn begenadigde linkervoet tegen de paal, waardoor de eindstand 1-1 werd en Nederland er in de verlenging alsnog met 3-1 vanaf ging.

Buiten de landsgrenzen stuit ik eerst op Maradonna, de vedette die de bal altijd als een touwtje aan z'n linkervoet leek te hebben. Toch scoorde hij z'n meest veelbesproken doelpunt met z'n linkerhand, tijdens het WK 1986 tegen Engeland. Een ander vlekje op z'n blaas was zijn drugsgebruik tijdens het WK 1994 in USA, wat hem op een schorsing van de FIFA kwam te staan. Dat Maradonna moeite had om de wielde met z'n kleine beentjes te dragen, wordt nog maar eens te meer bewezen als hij 3 keer moet worden opgenomen met hartproblemen als gevolg van overmatig cocaïnegebruik. Toch wordt hij op internet in 2000 verkozen tot "Speler van de Eeuw", iets waar toch heel veel waardering uit spreekt voor "El Pibe de Oro", oftewel het Gouden Kind.

Één generatie verder terug, komen we de huidige baas van UEFA tegen, Michel Platini. Platini speelde voor onder andere Saint Etienne en Juventus en was aanvoerder van het Franse nationale elftal, dat in 1984 het EK in eigen land wist te winnen. Mede door het recordaantal van 9 doelpunten van de linkervoet van Michel Platini in slechts 5 wedstrijden.

Nu is het nog maar een heel klein stapje terug in de geschiedenis om terecht te komen bij de toch wel bizarre carrière van één van de beroemdste linkspoten, Ferenc Puskás. In 1952 de held van Hongarije,



dat op de Spelen van Helsinki, Olympisch kampioen werd. Na de Hongaarse opstand in 1956, keerde hij samen met een aantal spelers van Honvéd niet terug van een Europa Cup wedstrijd. Dit kwam hem, onder druk van Hongaarse autoriteiten, op een door de FIFA opgelegde schorsing van 18 maanden te staan. In 1958, op z'n 30e, kon de veel te zwaar geworden Puskás, vanwege gebrek aan belangstelling van andere clubs, alleen nog aansluiten bij Real Madrid. De rest van het verhaal is bekend. In zijn acht seizoenen bij Madrid scoorde Puskás 156 keer in 180 competitiewedstrijden. Viermaal was hij Spaans topscorer, terwijl de club vijfmaal het landskampioenschap veroverde, één keer de nationale cup, endriemaal de Europacup voor landskampioenen (1959, 1960, 1966). Puskás speelde 39 Europacup wedstrijden voor Madrid en scoorde 35 keer. In zijn eerste finale, 1959, was Puskás echter niet opgesteld. Het verhaal gaat dat dit voor Real-chef Santiago Bernabeu, reden genoeg was om, ondanks winst, de trainer te ontslaan.

Linkspoten blijven de creatievelingen waar je speciaal voor naar het stadion of de plaatselijke voetbalclub gaat. Ze hebben altijd net iets extra's in huis waardoor ze beslissend kunnen zijn in winst of verlies.

Malcolm Osseweijer